

Bruxelles, den 14.6.2018
COM(2018) 460 final

2018/0243 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklings samarbejde og internationalt samarbejde

{SEC(2018) 310 final} - {SWD(2018) 337 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Dette forslag fremsættes i forbindelse med den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 som beskrevet i meddelelsen fra Kommissionen "Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvarer – Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027"¹ til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. I meddelelsen beskrives de vigtigste prioriteter og den overordnede budgetramme for EU's programmer vedrørende foranstaltninger udadtil under udgiftsområdet "Naboområder og verden", herunder oprettelsen af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde.

Målet med instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde er at fastholde og fremme Unionens værdier og interesser på verdensplan for at forfølge målene og principperne i Unionens optræden udadtil, som fastlagt i artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i traktaten om den Europæiske Union (TEU).

Der er kommet flere og flere udfordringer, som skal tackles som led i foranstaltningerne udadtil. Verden i dag er kendetegnet ved stigende usikkerhed, som skyldes forskellige kriser i EU's naboskab og resten af verden. Regionale konflikter, terrorisme, økonomisk ulighed og stigende migrationspres er alle en del af den nye virkelighed, som forværres af befolkningstilvækst, klimaændringer og miljøforringelser. Selv om fattigdomsniveauet er faldet globalt set, er det stadig et stort problem, at så mange mennesker lever i fattigdom, herunder i de nye vækstøkonomier. Nogle partnere har gjort betydelige fremskridt, men andre sidder fast i en vanskelig situation.

I den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 sameksisterer en række finansieringsinstrumenter under udgiftsområdet "Et globalt Europa", hvoraf størstedelen udløber den 31. december 2020. Deres formål varierer inden for rammerne af de overordnede mål med EU's foranstaltninger udadtil og er bl.a.:

- fattigdomsreduktion og bæredygtig udvikling (forordning (EU) nr. 233/2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde)
- fremme af Unionens strategiske interesser (forordning (EU) nr. 234/2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument)
- bistand til Unionens naboskab (forordning (EU) nr. 232/2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument)
- beskyttelse af menneskerettigheder (forordning (EU) nr. 235/2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan)
- krisestyring, konfliktforebyggelse og fredsopbygning i partnerlande (forordning (EU) nr. 230/2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred)
- fremme af et højt niveau for nuklear sikkerhed (forordning (Euratom) nr. 237/2014 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område)

¹ COM(2018) 321 final.

- støtte til genoprettelse af en holdbar finansiel situation, samtidig med at der ansøres til økonomiske tilpasningsreformer (makrofinansiel bistand)²
- støtte til små og mellemstore virksomheder i bestemte tredjelande og til udviklingen af social og økonomiske infrastruktur og støtte til projekter vedrørende klimaændringer (afgørelse (EU) 2018/412 om ændring af afgørelse nr. 466/2014/EU om det eksterne lånemandat)
- en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009) og
- en Europæisk Fond for Bæredygtig Udvikling, dens garantier og dens garantifond (forordning (EU) 2017/1601).

Den fælles gennemførelsesforordning (forordning (EU) nr. 236/2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens opræden udadtil vil også snart udløbe.

Den 11. Europæiske Udviklingsfond³ finansieres i dag ikke over EU-budgettet, men er et af de vigtigste finansieringsinstrumenter, og udløber ved udgangen af 2020. Den har til formål at sikre samarbejde med Afrika, Vestindien og Stillehavslandene, som er kontraherende parter i Cotonouaftalen, og med oversøiske lande og territorier.

I overensstemmelse med meddelelsen "En ny, moderniseret flerårig finansiel ramme for en Europæisk Union, der effektivt lever op til de valgte prioriteter for perioden efter 2020"⁴ og som konkluderet i den konsekvensanalyse⁵, der ledsager denne forordning, bør alle ovennævnte instrumenter indarbejdes i ét instrument, med undtagelse af makrofinansiel bistand og dele af instrumentet for samarbejde om nuklear sikkerhed⁶.

De seneste revisioner og evalueringer⁷ af de eksterne instrumenter har vist, at de har merværdi og relevans. De har dog også påpeget visse muligheder for forbedringer, især behovet for at forenkle arbejdsmetoder og sætte EU i stand til at reagere mere fleksibelt på uforudsete begivenheder. Erfaringerne samt de stigende udfordringer har fået Kommissionen til at ændre den måde, de eksterne finansieringsinstrumenter er opbygget på, og indarbejde de aktiviteter, som i øjeblikket finansieres af Den Europæiske Udviklingsfond, i budgettet. Ved hjælp af dette forslag vil EU fortsat kunne spille en aktiv rolle i forbindelse med bl.a. fremme af menneskerettigheder, stabilisering, udvikling, sikkerhed, bekæmpelse af de underliggende årsager til irregulær migration, handel, bekæmpelse af klimaændringer og miljøbeskyttelse. Det vil kunne gøre dette på en mere fyldestgørende måde, samtidig med at der vil blive større fleksibilitet til at flytte ressourcerne derhen, hvor der er behov for dem, i takt med at den internationale situation ændrer sig.

Dette forslag forudsættes anvendt fra den 1. januar 2021 og forelægges for 27 medlemsstater i overensstemmelse med den meddelelse, som Det Europæiske Råd modtog den 29. marts 2017

² Makrofinansiel bistand er et finansielt instrument, der anvendes i enkeltstående tilfælde for at hjælpe lande, som primært ligger geografisk tæt på EU, og som benyttes til at løse problemer med betalingsbalancen.

³ Intern aftale om 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1), Rådets forordning (EU) 2015/322 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond og Rådets afgørelse (EU) 2015/334 om ændring af den interne aftale.

⁴ COM(2018) 092 final.

⁵ SWD (2018) 337.

⁶ Foranstaltninger vedrørende det nukleare område kræver et bestemt retsgrundlag, og deres vedtagelse følger en bestemt procedure i henhold til Euratomtraktaten

⁷ https://ec.europa.eu/europeaid/mid-term-review-report-external-financing-instruments_en

fra Det Forenede Kongerige om dets beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget skaber en gunstig ramme for gennemførelsen af politikkerne for foranstaltninger udadtil og opfyldelsen af internationale forpligtelser. De internationale forpligtelser omfatter 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling⁸, Parisaftalen om klimaændringer⁹, Addis Abeba-handlingsplanen¹⁰, Sendairammen for katastroforebyggelse (2015-2030)¹¹ og FN's Sikkerhedsråds resolution 2282 (2016) om bevarelse af fred¹². I EU omfatter den politiske ramme traktatens bestemmelser om forbindelser udadtil, som er yderligere specificeret i EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken¹³, den nye europæiske konsensus om udvikling¹⁴, det fornyede partnerskab mellem EU og Afrika¹⁵ og den reviderede europæiske naboskabspolitik¹⁶ og andre politikdokumenter¹⁷. Forordningen vil også udgøre rammen for gennemførelsen af det partnerskab, der skal følge efter den gældende Cotonouaftale¹⁸, som fastlægger en associering og et partnerskab mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og den Europæiske Union og dens medlemsstater.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Der vil i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning blive sikret sammenhæng med andre relevante EU-politikker samt udviklingsvenlig politikkohærens¹⁹. Som afspejlet i 2030-dagsordenen forstås herved, at der tages hensyn til virkningen af alle politikker på bæredygtig udvikling på alle niveauer — nationalt, inden for EU, i andre lande og på globalt plan.

Det bør endvidere tilstræbes at sikre synergi med foranstaltninger under andre EU-programmer for at få størst muligt virkning af kombinerede interventioner. Interaktion og komplementaritet med sådanne programmer bør skabe mulighed for større EU-virkning. Foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af dette forslag, bør hænge sammen med dem, der gennemføres som led i instrumentet til førtiltrædelsesbistand III²⁰, afgørelsen om

⁸ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

⁹ http://unfccc.int/paris_agreement/items/9485.php

¹⁰ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAA_Outcome.pdf

¹¹ <https://www.unisdr.org/we/coordinate/sendai-framework>

¹² Vedtaget af Sikkerhedsrådet på den 7680. samling den 27. april 2016.

¹³ <http://www.securitycouncilreport.org/un-documents/document/sres2282.php>.

¹³ <https://europa.eu/globalstrategy/en/global-strategy-foreign-and-security-policy-european-union>

¹⁴ https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/european-consensus-on-development-final-20170626_en.pdf

¹⁵ <https://www.africa-eu-partnership.org/en>

¹⁶ https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/sites/near/files/neighbourhood/pdf/key-documents/151118_joint-communication_review-of-the-enp_da.pdf

¹⁷ Bl.a. politikken for Arktis (JOIN(2016) 21 final, Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet "En integreret EU-politik for Arktis" af 27. april 2016) og Sortehavssynergien (KOM(2007) 160 endelig, Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Sortehavssynergien – Nyt initiativ til regionalt samarbejde" af 11. april 2007).

¹⁸ https://ec.europa.eu/europeaid/regions/african-caribbean-and-pacific-acp-region/cotonou-agreement_en

¹⁹ https://ec.europa.eu/europeaid/policies/policy-coherence-development_en

²⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III) (COM(2018) 465 final).

oversøiske lande og territorier²¹, det europæiske instrument for nuklear sikkerhed som supplement til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde på grundlag af Euratomtraktaten²², den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den nyligt foreslåede europæiske fredsfacilitet²³, som finansieres uden for EU-budgettet. Humanitær bistand, jf. artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil ikke blive finansieret inden for rammerne af dette forslag; foranstaltninger vedrørende humanitær bistand vil fortsat blive finansieret på grundlag af forordningen om humanitær bistand²⁴.

Garantien for foranstaltninger udadtil, som finansieres ved denne forordning og IPA III, vil også omfatte ydelsen af makrofinansiel bistand med henblik på håndtering af betalingsbalancekriser i relevante lande. Kapitaltilførslen til garantien for foranstaltninger udadtil bør for makrofinansiel bistand svare til de politiske udfordringer og den økonomiske ustabilitet, som disse lande står over for, idet den årlige lånekapacitet, der blev fastlagt i forbindelse med midtvejs gennemgangen af den flerårige finansielle ramme 2014-2020, benyttes som referencepunkt. Denne ikkeprogrammerbare støtte bør være et supplement til andre bistandsmetoder, der er fastsat i denne forordning.

Midler fra forordningen kan også anvendes til at finansiere foranstaltninger vedrørende læringsmobilitet til, fra eller mellem tredjelande under Erasmus-programmet samt samarbejde og politisk dialog med disse lande om uddannelse og kultur på en måde, der er i overensstemmelse med Erasmus-forordningen og forordningen om Et Kreativt Europa.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 209, 212 og 322, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det forelægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I femte del, afsnit III, kapitel 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsættes retsgrundlaget for samarbejde med partnerlande og –regioner.

• Nærhedsprincippet

EU er i en enestående position til at yde ekstern bistand af en række årsager. EU's status som et overnationalt organ giver politisk indflydelse og mulighed for at fungere som løftestang. EU er via sine delegationer repræsenteret over alt, hvilket sikrer et stort netværk af oplysninger om, hvordan udviklingen rundt om i verden påvirker forskellige lande. EU er også part i de fleste multilaterale processer, som har til formål at tackle globale udfordringer. Det betyder, at EU hele tiden er klar over, hvilke behov og problemer der gør sig gældende,

²¹ Forslag til Rådets afgørelse om associeringen af oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side ("associeringsafgørelsen") (COM(2018) 461 final).

²² Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæisk instrument for nuklear sikkerhed, der supplerer instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde på grundlag af Euratomtraktaten (COM(2018) 462).

²³ Forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Rådet med henblik på Rådets afgørelse om oprettelse af europæiske fredsfacilitet (C(2018) 3800).

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 vedrørende humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

og derfor kan tildele ressourcerne i overensstemmelse hermed. Der er større og større komplementaritet mellem EU's og medlemsstaternes foranstaltninger. Dette forbedrer dialogen og samarbejdet med partnerlande, som i stigende grad kanaliseres via fælles programmering med medlemsstaterne.

EU kan også supplere medlemsstaternes foranstaltninger i tilfælde af potentielt farlige situationer eller særligt omkostningsfulde interventioner. På visse områder, hvor medlemsstaterne ikke er aktive, er EU den vigtigste og somme tider den eneste aktør, der kan gribe ind. Det gælder f.eks. i lidt vanskelige situationer, hvor det drejer sig om at forsvare menneskerettigheder, og i forbindelse med valgobservationsmissioner.

EU har chancen for skabe dialog og samarbejde med internationale og regionale organisationer, f.eks. med gruppen af AVS-lande og Den Afrikanske Union.

EU kan tilføre en merværdi på grund af størrelsen af de ressourcer, der kan tilføres via dets instrumenter, dets fleksible forvaltningsmetoder og det forhold, at ressourcerne er forudsigelige i den periode, den flerårige finansielle ramme dækker.

EU har betydelig ekspertise inden for visse områder, som skyldes Europas egen historie (f.eks. regional integration og overgang til demokrati) og vellykkede politikker (f.eks. viden om fødevarerikkerhed, som er opbygget gennem den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, og om tekniske standarder i det indre marked). EU er anerkendt internationalt som en fredsskabende og konfliktforebyggende aktør og som aktiv forkæmper for frie valg og menneskerettigheder.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med artikel 209 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsætter den almindelige lovgivningsprocedure, der skal benyttes til at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre samarbejdet med tredjelande, tager forslaget form af en forordning, hvilket sikrer, at den anvendes ens, at den er bindende i alle enkeltheder, og at den gælder umiddelbart.

3. RESULTATER AF RETROSPEKTIVE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Retrospektive evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Det blev konkluderet i både rapporten om midtvejsrevisionen²⁵, der blev vedtaget af Kommissionen, om ti af de eksterne finansieringsinstrumenter²⁶, i rapporterne om

²⁵ Rapporten om midtvejsrevisionen COM(2017) 720 final bygger på arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, en pr. instrument (se listen nedenfor), som hver især bygger på ti uafhængige evalueringer Midtvejsrapporten, arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene og de eksterne evalueringer findes her: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

²⁶ De ti instrumenter er: instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), førtiltrædelsesinstrumentet (IPA II), instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, det europæiske instrument for demokrati og

efterfølgende evaluering af makrofinansiel bistand og i midtvejsrevisionen af Den Europæiske Investeringsbanks eksterne lånemandat²⁷, at de eksterne finansieringsinstrumenter generelt set er egnede til formålet, og at der er en positiv udvikling med hensyn til målopfyldelse. Rapporten viser, at der er behov for flere ressourcer til eksterne finansieringsinstrumenter, fordi de finansielt har været strakt til deres yderste.

Med instrumenterne fastlægges anvendelsesområde og mål samt procedurer for, hvordan politikkerne skal gennemføres. Midtvejsrevisionen har vist, at de skaber så mange muligheder, at de kan dække de fleste behov og mål for EU's foranstaltninger udadtil. Det ville være en fordel, hvis de i lidt højere grad afspejlede udviklingen inden for række områder, såsom: den nye politikramme, bl.a. den universelle dækning af 2030-dagsordenen, migrations-/flygtningekrisen og de interne politikkers indvirkning på de eksterne politikker. Derudover bør der i foranstaltningerne udadtil tages større hensyn til forbindelserne mellem udvikling og sikkerhed og det overordnede ambitionsniveau for fred og sikkerhed.

Med indførelsen af gradueringsprincippet²⁸ i visse instrumenter (f.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde) opstod et hul i EU's evne til at samarbejde med mellemlandene i den øverste halvdel gennem et bilateralt samarbejde. Da situationen i nogle af disse lande måske stadig nødvendiggør støtte (f.eks. efter en krise), nåede man frem til, at EU burde finde innovative samarbejdsformer, jf. den nye europæiske konsensus om udvikling²⁹, med de mere udviklede udviklingslande og strategiske partnere i overensstemmelse med 2030-dagsordenens universelle dækning.

Helt centralt for instrumenterne er, at de skal fremme grundlæggende værdier og menneskerettigheder. Det var dog i visse lande vanskeligt at fremme denne dagsorden og gøre fremskridt, og i mange lande fik civilsamfundsorganisationerne færre og færre muligheder. Dette gør det meget vanskeligt at arbejde med disse spørgsmål og understreger den konflikt, der kan være mellem ønsket om at fremme menneskerettighederne og de interesser, som partnerne selv prioriterer.

I den aktuelle situation med mange kriser og konflikter er EU nødt til at kunne reagere hurtigt på nye omstændigheder. For andre instrumenters vedkommende var det dog manglende finansiel fleksibilitet, der stod i vejen for indsatsen. Da der opstod nye vigtige opgaver, såsom migrations-/flygtningekrisen, voldte det problemer at få omfordelt midler inden for instrumenterne under budgettet, da store dele af dem allerede var bundet til langsigtede programmer, og margenen derfor ikke var stor nok. Det fremgår af midtvejsrevisionen, at der er behov for større fleksibilitet.

Der er behov for sammenhæng mellem instrumentets enkelte dele, mellem forskellige instrumenter og med donorer. Konklusionerne i midtvejsrevisionen vedrørende kohærens er generelt lidt blandede. Hvad angår sammenhæng inden for instrumenterne blev den fundet tilstrækkelig. Der var en vis grad af sammenhæng mellem instrumenterne, men de mange programmer betyder, at der nogle gange er foranstaltninger, der overlapper hinanden, især ved et komplekst samarbejde med mere udviklede udviklingslande. Samspillet mellem en geografisk og en tematisk tilgang resulterede også nogle gange i en usammenhængende indsats på landeniveau. EU-delegationernes feedback viser, at de har fundet det vanskeligt at forvalte

menneskerettigheder (EIDHR), partnerskabsinstrumentet, instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, Grønlandsafgørelsen og den fælles gennemførelsesforordning.

²⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52016DC0584>

²⁸ I det aktuelle EU-samarbejde forstås ved "graduering", at mellemlandene i den øverste halvdel ikke længere er berettiget til et bilateralt samarbejde med EU.

²⁹ Punkt 91-93.

instrumenterne og at udnytte komplementariteten og skabe synergier mellem dem. Generelt er opfattelsen den, at EU går glip af nogle muligheder for koordinerede strategier for et givent land/en given region.

Hvad angår sammenhæng med medlemsstaternes indsats var konklusionen i revisionen, at den fælles programmering kunne blive bedre. Det vil dog i visse tilfælde kræve større engagement både fra partnerlandenes regeringer og fra medlemsstaterne.

Det fremgår af midtvejsrevisionen, at der er en positiv udvikling med hensyn til at opnå resultater. Det fremgår dog, at det kan være vanskeligt at måle resultaterne. Der er ofte begrænsede oplysninger om de overvågningssystemer, som er omhandlet i instrumenterne. Der mangler data (bl.a. referencescenarier) til at måle, om instrumenterne er på rette spor med hensyn til målopfyldelse (især på højt niveau), og en forståelse af, at der er mange eksterne faktorer (f.eks. partnerlandets politik og andre donorer), der har indflydelse på, om målene bliver opfyldt.

Hvad angår integrering af EU-prioriteter blev der konstateret store fremskridt på tværs af eksisterende instrumenter på områder som klimaændringer³⁰, hvorimod der bør gøres mere for at tackle miljøproblemer, såsom tab af biodiversitet og udtømmning af naturressourcer. Integreringen af menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling, anses i de fleste tilfælde for at være "i gang", idet partnerlandenes regeringer til tider ikke viser nogen interesser for eller endda modstand over for disse spørgsmål.

Selv om den overordnede performance er effektiv, mener nogle aktører, at det administrativt er meget tungt at gennemføre visse instrumenter.

Takket være den eksterne investeringsplan har det med begrænsede offentlige midler været muligt at tiltrække betydelig privat investering til levedygtige forretningsforslag, der er udformet som svar på bæredygtige udviklingsbehov. Garantien under Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling bidrager til at øge de investeringer, der er behov for i partnerlandene, herunder i højrisikoområder og sektorer, og har givet en lovende start. Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+) og garantien for foranstaltninger udadtil bør bygge videre på disse positive erfaringer.

- **Høringer af interesserede parter**

I forbindelse med udarbejdelsen af de evalueringsdokumenter, der lå til grund for midtvejsrevisionen, blev der holdt tre former for høringer af de interesserede parter. Evalueringsekspertene foretog omkring 1 000 strukturerede eller delvis strukturerede samtaler med EU-tjenestemænd og repræsentanter fra EU-institutioner, medlemsstater og partnerlande. Der blev holdt adskillige tekniske workshoper for at præsentere og drøfte udkastet til evalueringerne med deltagere fra Europa-Parlamentet, Rådets arbejdsgrupper, medlemsstaternes udvalg og civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder. Der fandt en offentligt høring sted i 2017³¹. Den havde til formål at få de interesserede parters mening

³⁰ F.eks. steg klimabidragene under 11. EUF steg fra 3,3 % i 2014 til 23,3 % i 2016, og DCI-bidragene til afbødning af klimaændringer steg fra 17,7 % i 2014 til 24,9 % i 2016. Kilde: Indikator 12b, EU's internationale samarbejds- og udviklingsresultatramme med input fra OECD DAC's kreditrapporteringssystem.

³¹ https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

om resultaterne af evalueringen af instrumenterne og om, hvordan de fremtidige eksterne finansieringsinstrumenter skal se ud efter 2020³².

De interesserede parter vigtigste synspunkter er beskrevet i det følgende.

Fleksibilitet: De interesserede parter er enige i, at de nye finansieringsinstrumenter bør kunne anvendes mere fleksibelt i tilfælde af uforudsete problemer og kriser. De understregede, at det især bør være lettere at omfordele midlerne mellem regionerne og mellem bistandsformerne. Det blev dog samtidig understreget, at en større fleksibilitet ikke bør ske på bekostning af mindre forudsigelighed, lavere ejerskab i det relevante land og mindre fokus på at opfylde langsigtede udviklingsmål. Nogle respondenter slog til lyd for, at der bør være tilstrækkelige reserver til at sikre både fleksibilitet og forudsigelighed.

Sammenhæng: De interesserede parter mener, at det er nødvendigt at sikre større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker og mellem de eksisterende instrumenter. Nogle understregede behovet for at styrke komplementariteten og synergien mellem geografiske og tematiske instrumenter. Andre hævdede, at målene for bæredygtig udvikling giver det bedste grundlag for at sikre større konsekvens mellem interne og eksterne politikker. De fleste anbefalede, at EU får en ledende rolle i at øge komplementariteten mellem de forskellige interesserede parter både i og uden for EU.

Nogle respondenter understregede risikoen for overlappning, hvorved samme politiske mål finansieres af flere instrumenter. Respondenterne opfordrede også til en klar afgrænsning af instrumenterne, samtidig med at de understregede, at det bør sikres, at geografiske og tematiske programmer udnytter eventuelle synergier på tværs af sektorer samt de forbindelser, der er mellem de forskellige sektorer.

Komplementaritet: Hvad angår strukturen i de fremtidige instrumenter var de interesserede parter enige om, at det ville være godt at kombinere geografiske og tematiske programmer. De understregede, at fordelene ved geografiske instrumenter er, at de er skræddersyede til partnerlandenes specifikke behov. Dette er meget vigtigt, i betragtning af hvor forskelligartede disse landes udfordringer og behov er. De interesserede parter sætter også pris på de muligheder for en global målrettet intervention, som f.eks. partnerskabsinstrumentet og instrument, der bidrager til stabilitet og fred, giver.

Forenkling: EU opfordres kraftigt til at forenkle instrumenternes overordnede struktur yderligere. EU bør også fortsætte sine bestræbelser på at forenkle tunge administrative og finansielle procedurer. Civilsamfundet og lokale myndigheder understregede, at de eksisterende procedurer og regler har stor betydning for, i hvilken grad de formår at blive involveret i udviklingsamarbejdet.

Løftestangeffekt: De interesserede parter er enige om, at innovative finansielle instrumenter kan spille en vigtig rolle for tilvejebringelsen af offentlige og private midler til EU's eksterne bistand. De positive resultater med hensyn til sådanne instrumenters løftestangeffekt og finansielle additionalitet i den seneste evaluering af blandet finansiering³³ er opmuntrende. Respondenter fra civilsamfundet er dog betænkelig ved, at den private sektors prioriteter tilsidesætter målene om fattigdomsreduktion i partnerlandene.

I forslaget tages hensyn til de fleste af de betænkeligheder, de interesserede parter har givet udtryk for.

³² Yderligere oplysninger om den offentlige høring findes her: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

³³ Se https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-blending_en

- **Ekstern ekspertbistand**

Rapporten om midtvejsrevisionen og det tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene bygger i høj grad på en række rapporter om uafhængige evalueringer, som blev foretaget mellem 2016 og 2017 (en evaluering pr. instrument). Dertil kommer en uafhængig rapport om den række instrumenter vedrørende foranstaltninger udadtil, som er omfattet af rapporten om midtvejsrevisionen, og hvori de vigtigste erfaringer og konklusioner fremhæves³⁴.

Udover de seneste rapporter affødte peer reviewet fra OECD's Komité for Udviklingsbistand af EU's udviklingssamarbejde i 2012³⁵ en række anbefalinger med hensyn til arkitekturen bag og reglerne og procedurerne for EU's eksterne finansieringsinstrumenter. OECD opfordrede f.eks. EU til at forenkle og modernisere samarbejdet yderligere ved at mindske antallet af budgetposter, afstemme reglerne for instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde med reglerne for Den Europæiske Udviklingsfond, strømline godkendelsesprocedurerne og sikre større konsekvens mellem regionale og tematiske programmer. EU blev anmodet om at blive mere effektiv, hurtigere og mere fleksibel både på programniveau og på tværs af de forskellige instrumenter. Sidstnævnte er især vigtigt i tilfælde af skrøbelige situationer og kriser, hvor OECD mener, at der kan gøres meget for at blive bedre.

- **Konsekvensanalyse**

I 2018 foretog Kommissionen en konsekvensanalyse³⁶, som omfattede udgiftsområdet "Et globalt Europa", i den flerårige finansielle ramme 2014-2020, med fokus på de største ændringer, der foreslås af foranstaltningerne udadtil, herunder at samle flere instrumenter i et bredt instrument og integrere de foranstaltninger, der i øjeblikket finansieres af EUF i EU-budgettet.

Det blev i analysen konkluderet, at fordelene ved ikke længere at finansiere udviklingsaktiviteter via Den Europæiske Udviklingsfond uden for EU-budgettet overvejer ulemperne, så længe visse betingelser er opfyldt. Disse er bl.a.:

- Det beløb, der afsættes til foranstaltninger udadtil, bør ikke være mindre end summen af EUF og de andre eksterne finansieringsinstrumenter til sammen
- Fleksibiliteten i EUF bør så vidt muligt overføres til EU-budgettet og
- De militære operationer, der finansieres via Den Europæiske Udviklingsfonds fredsfacilitet for Afrika, bør fortsætte via en anden ordning uden for budgettet – Den Europæiske Fredsfacilitet, som er genstand for et særskilt forslag.

Det blev også konkluderet i konsekvensanalysen, at de fleste instrumenter, bort set fra dem, der er af en meget specifik karakter, såsom humanitær bistand med sit neutralitetsprincip, kan samles i et instrument, nemlig: den fælles gennemførelsesforordning, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, Den Europæiske Udviklingsfond, Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, det eksterne lånemandat, det europæiske naboskabsinstrument, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder,

³⁴ Se https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

³⁵ <http://www.oecd.org/dac/peer-reviews/europeanunion2012dacpeerreviewmainfindingsandrecommendations.htm>

³⁶ SWD (2018) 337.

garantifonden, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred og partnerskabsinstrumentet. De instrumenter, der skal forblive separate er: instrumentet til førtiltrædelsesbistand, humanitær bistand, budgettet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, oversøiske lande og territorier, herunder Grønland, EU-civilbeskyttelsesmekanismen, ordningen for EU-bistandsfrivillige, støtte til det tyrkisk-cypriotiske samfund, nødhjælpsreserven og den nye europæiske fredsfacilitet.

Som anført af Kommissionen³⁷ og understøttet af feedbacken fra partnere i løbet af den offentlige høring, er den nuværende opbygning af de eksterne finansieringsinstrumenter for kompleks. Ved at samle en række instrumenter i ét bredt instrument opstår der en mulighed for at rationalisere deres forvaltnings- og overvågningssystemer og dermed mindske den administrative byrde for alle interesserede parter. Et forenklet overvågningssystem vil give de relevante institutioner mulighed for at få et bedre og mere omfattende overblik over EU's eksterne udgifter.

Et bredt instrument ville give en mere geografisk og tematisk omfattende tilgang og dermed fremme gennemførelsen af de forskellige politikker på tværs af regioner og sektorer og globalt. EU kan fremme en sammenhængende indsats og synergier og nedbryde tematiske og geografiske siloer.

Overlappinger ville blive fjernet, især dem mellem det nuværende partnerskabsinstrument og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, i forbindelse med innovativt samarbejde med de mere udviklede udviklingslande, og mellem de geografiske og tematiske programmer (dvs. de geografiske programmer under Den Europæiske Udviklingsfond og de tematiske programmer under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde).

Den 25. april 2018 blev konsekvensanalysen gennemgået af Udvalget for Forskriftskontrol og fik en positiv udtalelse med bemærkninger³⁸ under forudsætning af, at analysen justeres, således at udvalgets henstillinger om visse aspekter indarbejdes. Analysen blev følgelig revideret, således at:

- der skal gives flere oplysninger om forvaltningen af det nye instrument, bl.a. oplysninger om beslutningsprocedurer
- der redegøres nærmere for flere finansieringsspørgsmål, herunder det finansieringsmæssige udgangspunkt, øremærkning til regioner og tematiske områder samt fordelingsnøglen for medlemsstaternes bidrag til Den Europæiske Udviklingsfond og
- det uddybes, hvordan det fremtidige overvågnings- og evalueringssystem skal fungere.

Udvalgets udtalelse og de tilhørende ændringer, der er foretaget af konsekvensanalysen, er beskrevet nærmere i bilag 1 til konsekvensanalysen.

- **Forenkling**

Det har prioritet for Kommissionen i hele den flerårige finansielle ramme at få forenklet reglerne.

³⁷ Navnlig i "Oplæg om fremtiden for EU's finanser" (juni 2017) og Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet (februar 2018).

³⁸ Placeholder

Ved at samle en række instrumenter i ét bredt instrument opstår der mulighed for at rationalisere forvaltnings- og overvågningssystemerne og dermed mindske den administrative byrde for EU-institutionerne og medlemsstaterne. Drøftelserne vil handle mere om politiske mål og engagement med eksterne partnere i stedet for at handle om de forskellige programmeringsprocedurer. Derudover skal foranstaltninger, der modtager kumuleret finansiering fra forskellige EU-programmer, kun revideres en gang, idet alle involverede programmer og de respektive regler herfor vil være omfattet.

Forenkling betyder ikke mindre kontrol og ansvarlighed. Den interinstitutionelle balance vil blive fuldt ud bevaret. Europa-Parlamentet får snarere større budget- og kontrolbeføjelser, idet de foranstaltninger, som i dag finansieres via Den Europæiske Udviklingsfond, vil blive indarbejdet i EU-budgettet.

Hvad angår afstemningen af regler vil indarbejdelsen af bestemmelser fra den fælles gennemførelsesforordning betyde, at det nye instrument får en række sammenhængende principper, som gælder på tværs af alle dets komponenter, og som vil gøre det lettere at forstå for partnerne og de aktører, der står for gennemførelsen.

- **Grundlæggende rettigheder**

EU bygger på et stærkt ønske om at fremme og beskytte de grundlæggende rettigheder, menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet. EU støtter aktivt disse rettigheder og principper inden for sine grænser, men også i sine forbindelser med tredjelande.

Denne forordning erstatter det gældende europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder og støtter interventioner vedrørende menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati i tredjelande. Forslaget er også udformet med henblik på at støtte civilsamfundet som en effektiv fortaler for politisk reform og beskyttelse af menneskerettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Europa-Kommissionen foreslår i sin meddelelse af 2. maj 2018³⁹ at tildele 89 200 000 000 EUR (i løbende priser) til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde i perioden 2021-2027.

5. ANDRE FORHOLD

- **Den foreslåede forordnings bidrag til EU's forpligtelse til at bekæmpe klimaændringer**

Som led i tilsagnene i Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling bør denne forordning bidrage til, at klimaforanstaltninger integreres i EU's politikker. Bekæmpelse af klimaændringer er blandt de største udfordringer i verden, og der er et presserende behov for national og international intervention. I den forbindelse er EU's målsætning, at mindst 25 % af dets budget skal rettes mod bekæmpelsen af klimaændringer. Med dette for øje forventes 25 % af forordningens finansieringsramme at blive anvendt på foranstaltninger, der bidrager til opfyldelsen af klimamål.

³⁹ COM(2018) 321 af 2.5.2018.

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen overvåger regelmæssigt sine foranstaltninger og evaluerer de fremskridt, der er gjort for at levere de forventede resultater. Kommissionen vil foretage en midtvejsevaluering og en endelig evaluering i overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016⁴⁰, hvori de tre institutioner bekræfter, at evalueringer af eksisterende lovgivning og politikker bør danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Evalueringerne har til formål at vurdere instrumentets konkrete virkninger baseret på relevante indikatorer og mål og en analyse af, i hvor høj grad instrumentet kan anses for relevant, effektivt og virkningsfuldt, og af om det giver tilstrækkelig merværdi på EU-plan og er i overensstemmelse med andre EU-politikker. Evalueringerne vil omfatte de erfaringer, der er gjort, med henblik på at afdække eventuelle problemer eller muligheder for at forbedre foranstaltningerne eller deres resultater yderligere og bidrage til, at de får størst mulig virkning.

Europa-Parlamentet og Rådet vil modtage konklusionerne af evalueringerne ledsaget af observationer.

Fremskridtet vil blive vurderet på grundlag af indikatorer, der er afstemt efter forslagetets mål. Fra 2022 vil Kommissionen sende Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om opfyldelsen af målene i forordningen.

Der vil blive foretaget evalueringer så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen. Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde bør evalueres, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om dets performance.

- **Geografisk anvendelsesområde og tredjelandes deltagelse**

Det geografiske anvendelsesområde for den foreslåede forordning er verdensomspændende. Af denne grund kan en række forskellige aktører i og uden for Unionen få adgang til midlerne og/eller blive partnere med henblik på gennemførelsen.

Hvad angår modtagere uden for Unionen, er enheder fra udviklingslande og -territorier, som er hovedmodtagere ifølge denne forordning, berettigede til EU-finansiering. Andre tredjelande kan muligvis også få støtte på de betingelser, der er fastlagt i forslagetets artikel 24, som er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser vedrørende bistandseffektivitet, især OECD's henstilling om ubunden bistand⁴¹ og forummet i Nairobi på højt niveau i 2016. Det fremgår af artikel 24, at enheder fra udviklede tredjelande som en generel regel kun kan modtage midler i henhold til denne forordning, såfremt der er gensidig adgang til deres egen udviklingsbistand, og Kommissionen ved en afgørelse har anerkendt denne adgang. Programmerne for stabilitet og fred og for menneskerettigheder og demokrati samt foranstaltningerne vedrørende hurtig reaktion er åbne for enheder fra alle lande, da det er i Unionens interesse i at få flest mulige tilbud i lyset af foranstaltningernes verdensomspændende anvendelsesområde, de vanskelige forhold, som bistanden ydes under, og nødvendigheden af at handle hurtigt. Internationale organisationer kan også deltage.

⁴⁰ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

⁴¹ Revideret henstilling fra Komitéen for Udviklingsbistand om ubunden officiel udviklingsbistand til de mindst udviklede lande og stærkt gældstyngede fattige lande af 12.8.2014 (DCD/DAC(2014)37/FINAL).

Hvad angår valget af partnere uden for Unionen kan Kommissionen også beslutte at arbejde sammen med internationale organisationer, partnerlande eller enheder fra andre tredjelande gennem indirekte forvaltning i forbindelse med gennemførelse af en bestemt foranstaltning, hvis det tjener Unionens interesse og målene med den pågældende foranstaltning og sker i overensstemmelse med reglerne og betingelserne i finansforordningen. Dette forudsætter, at Kommissionen træffer afgørelse herom. Medlemsstater og tredjelande kan bidrage til garantien for foranstaltninger udadtil, og deres enheder kan derfor potentielt blive modparter i forbindelse med dens gennemførelse. Hvad angår andre tredjelande end de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kræver disse bidrag Kommissionens forudgående godkendelse. Betingelserne for sådanne bidrag bør afspejles i en aftale mellem Kommissionen og tredjelandet.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

AFSNIT I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Genstand — I artikel 1 defineres det instrumentet, som oprettes ved forordningen, og som er et af EU's programmer for foranstaltninger udadtil.

Definitioner — Artikel 2 indeholder definitionerne af den grundlæggende terminologi, der anvendes i forordningen.

Mål — I artikel 3 fastsættes det generelle mål, som gælder alle instrumentets søjler, og de specifikke mål.

Anvendelsesområde og opbygning — I artikel 4 beskrives instrumentets forskellige komponenter: den geografiske komponent, den tematiske komponent og komponenten vedrørende hurtig reaktion. Det geografiske og materielle anvendelsesområde for hver enkelt komponent fastlægges, og forholdet mellem komponenterne præciseres.

Den geografiske komponent består af geografiske programmer for det europæiske naboskab, Afrika syd for Sahara, Asien og Stillehavet, Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien. Landene i naboskabsområdet er opført på listen i bilag I; listen tjener som grundlag for at definere lande i de tilstødende områder. Andre lande hører under de almindelige geografiske områder. De geografiske programmets materielle anvendelsesområde samt samarbejdsområderne er anført i bilag II.

Den tematiske komponent fokuserer på globale udfordringer, især via særlige tematiske programmer om menneskerettigheder og demokrati, civilsamfundsorganisationer, stabilitet og fred samt globale udfordringer, der omfatter emner som sundhed, uddannelse, kvinder og børn, anstændigt arbejde og social beskyttelse, kultur, migration, miljø og klimaændringer, bæredygtig energi, bæredygtig og inklusiv vækst, den private sektor og lokale myndigheder. Disse programmer kompletterer de geografiske programmer med verdensomspændende dækning. De tematiske programmets materielle anvendelsesområde, navnlig interventionsområderne, er anført i bilag III.

Komponenten for hurtig reaktion vedrører en kapacitet, der hurtigt kan sættes ind med henblik på krisestyring, konfliktforebyggelse og fredsopbygning; styrkelse af modstandskraften og af forbindelserne mellem humanitære foranstaltninger og udviklingsforanstaltninger samt varetægelse af udenrigspolitiske behov og prioriteter. Komponentens har ligeledes global dækning. Interventionsområderne er fastlagt i bilag IV. Der er ikke behov for programmering

under denne komponent; gennemførelsen består i direkte vedtagelse af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, handlingsplaner og individuelle foranstaltninger.

Sammenhæng, overensstemmelse og komplementaritet — I artikel 5 redegøres for forholdet mellem dette instrument og andre instrumenter under foranstaltninger udadtil samt dets forbindelser til og overensstemmelse med interne EU-programmer.

Budget — Artikel 6 handler om den samlede bevilling til instrumentet og den nærmere fordeling på geografiske områder, tematiske programmer og foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion. Den omhandler også "stødpuden til nye udfordringer og prioriteter", som kan øge de beløb, der er omhandlet i artiklen.

Politisk ramme — I artikel 7 fastlægges den overordnede politiske ramme for instrumentets gennemførelse. De gældende aftaler, strategier, konklusioner, resolutioner og andre tilsvarende dokumenter fastlægger, hvilken politik der skal ligge til grund for instrumentets gennemførelse.

Generelle principper — I artikel 8 anføres de principper, der gælder hele instrumentet, såsom demokrati, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, en rettighedsbaseret tilgang, samarbejde, dialog, partnerskab, udviklingseffektivitet, integrering af klimaændringer, miljøbeskyttelse og ligestilling mellem kønnene. I artiklen understreges også behovet for samarbejde med medlemsstaterne. Der fastsættes en forpligtelse til at underrette og regelmæssigt have meningsudvekslinger med Europa-Parlamentet, således at Kommissionen og Europa-Parlamentet regelmæssigt kan drøfte politikker og instrumentets gennemførelse.

Kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling — Artikel 9 tager sigte på at afgrænse de sikkerhedsrelaterede foranstaltninger, der kan ydes støtte til via dette instrument, fra de foranstaltninger, som ikke kan finansieres over EU-budgettet.

AFSNIT II – INSTRUMENTETS GENNEMFØRELSE

Afsnit II samler kapitlerne om instrumentets gennemførelse, hvilket omfatter flerårig programmering.

Kapitel I — Programmering (artikel 10-15) omfatter de forskellige bestemmelser om flerårig programmering, bl.a. den generelle fremgangsmåde, specifikke principper for geografiske programmer, indholdet af programmeringsdokumenterne for både geografiske og tematiske programmer og procedurerne for deres vedtagelse. I artikel 15 beskrives, hvordan stødpuden til nye udfordringer og prioriteter fungerer.

Kapitel II — Specifikke bestemmelser for naboskab (artikel 16-18) indeholder specifikke regler for naboskabsområdet, især hvad angår tildelingskriterier, den performanceorienterede tilgang og grænseoverskridende samarbejde.

Kapitel III — Handlingsplaner, foranstaltninger og gennemførelsesmetoder (artikel 19-25) indeholder bestemmelser, der supplerer finansforordningen grundet den særlige karakter af foranstaltningerne udadtil. Artikel 25 indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for at indarbejde EUF'ens fleksibilitet.

Kapitel IV – Budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande under EFSD+ (artikel 26-30) sammenlægger og erstatter de gældende bestemmelser om Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, det eksterne lånemandat og Garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland.

Kapitel V — Overvågning, rapportering og evaluering (artikel 31-32) indeholder bestemmelser om indikatorer og resultatrammer, der anvendes ved overvågning og evaluering af foranstaltninger udadtil, og om årsrapporten og mellemliggende og endelige evalueringsrapporter.

AFSNIT III – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Afsnit III (artikel 33-41) følger stort set bestemmelserne om interne politikprogrammer vedrørende institutionelle anliggender, information, kommunikation og offentliggørelse, ophævelse og ikrafttræden. Det indeholder en undtagelse vedrørende synlighed, en klausul om EU-Udenrigstjenesten og bestemmelser om deltagelsen af lande eller territorier, som ikke er omfattet af forordningen.

Artikel 34 i dette afsnit vedrører udøvelsen af beføjelser med hensyn til tilførselssatsen (uddelegering af beføjelser i artikel 26, stk. 3), samarbejds- og interventionsområderne i bilag II, bilag III og bilag IV (uddelegering af beføjelser i artikel 4, stk. 6), prioriterede områder for foranstaltninger under Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling+ og forvaltningen af EFSD+ i bilag V og VI (uddelegering af beføjelser i artikel 27, stk. 9), og indikatorerne i bilag VII (uddelegering af beføjelser i artikel 31, stk. 9).

Et andet materielt spørgsmål vedrører udvalgsproceduren: Artikel 35 handler om nedsættelse af "udvalget for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde" i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. Udvalget har til opgave at afgive en udtalelse om flerårige programmeringsdokumenter og årlige arbejdsprogrammer (handlingsplaner og foranstaltninger).

Følgende syv bilag er knyttet til forslaget:

- Bilag I — Liste over lande og territorier i naboskabsområdet
- Bilag II — Samarbejdsområder for geografiske programmer
- Bilag III — Interventionsområder for tematiske programmer
- Bilag IV — Interventionsområder for foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion
- Bilag V — Prioriterede områder for foranstaltninger under EFSD+
- Bilag VI — Forvaltning af EFSD+
- Bilag VII — Liste over de vigtigste performanceindikatorer

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, 212 og 322, stk. 1,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴²,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴³,
 under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁴⁴,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det generelle mål med programmet "instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde", i det følgende benævnt "instrumentet", er at fastholde og fremme Unionens værdier og interesser på verdensplan ved at forfølge målene og principperne i Unionens optræden udadtil, som fastlagt i artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i traktaten om den Europæiske Union (TEU).
- (2) Unionen skal i henhold til artikel 21 i traktaten om den Europæiske Union påse, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker, samt arbejde for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser. De mange forskellige foranstaltninger, som muliggøres ved denne forordning, bør bidrage til de mål, der er anført i nævnte artikel i traktaten.
- (3) Unionen skal i henhold til artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union udvikle særlige forbindelser til sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde. Denne forordning bør bidrage til dette mål.
- (4) Det primære mål med Unionens politik for udviklingssamarbejde er at mindske og på lang sigt udrydde fattigdom, jf. artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Unionens udviklingspolitik bidrager også til målene med Unionens

⁴² EUT C af , s. .

⁴³ EUT C af , s. .

⁴⁴ Placeholder

optræden udadtil, især til at fremme en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen, jf. artikel 21, stk. 2, litra d), i traktaten om Den Europæiske Union.

- (5) Unionen skal sikre sammenhæng i politikken for udvikling i henhold til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Unionen bør tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i de politikker, der formodes at få betydning for udviklingslandene, hvilket er et centralt element i strategien for at nå de mål for bæredygtig udvikling, der er fastsat i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling ("2030-dagsordenen"), som blev vedtaget af FN i september 2015⁴⁵. Det er nødvendigt at tage hensyn til, hvilken virkning alle politikker har på bæredygtig udvikling på alle niveauer — nationalt, inden for EU, i andre lande og på globalt plan — hvis det skal sikres, at der sammenhæng i politikkerne for bæredygtig udvikling som forankret i 2030-dagsordenen.
- (6) Instrumentet muliggør foranstaltninger til støtte for disse mål og for politikkerne for foranstaltninger udadtil og bygger videre på de foranstaltninger, der tidligere fik støtte i henhold til forordning (EU) nr. 233/2014⁴⁶, 11. Europæiske Udviklingsfonds interne aftale⁴⁷ og gennemførelsesforordning⁴⁸, forordning (EU) nr. 232/2014⁴⁹, forordning (EU) nr. 230/2014⁵⁰, forordning (EU) nr. 235/2014⁵¹, forordning (EU) nr. 234/2014⁵², forordning (Euratom) nr. 237/2014⁵³, forordning (EU) nr. 236/2014⁵⁴, afgørelse nr. 466/2014/EU, forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009⁵⁵ og forordning (EU) 2017/1601⁵⁶.

⁴⁵ "Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development" (Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling), vedtaget på FN's møde om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 (A/RES/70/1).

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44).

⁴⁷ Intern aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1).

⁴⁸ Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 58 af 3.3.2015, s. 1).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 1).

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85).

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 77).

⁵³ Rådets forordning (Euratom) nr. 237/2014 af 13. december 2013 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 109).

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 95).

⁵⁵ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond.

- (7) Den generelle baggrund for at gøre en indsats er stræben efter en regelbaseret verdensorden med multilateralisme som det centrale princip og med FN i centrum. 2030-dagsordenen, Parisaftalen om klimaændringer⁵⁷ og Addis Abeba handlingsplanen⁵⁸ er det internationale samfunds svar på globale udfordringer i forbindelse med bæredygtig udvikling. 2030-dagsordenen er med målene for bæredygtig udvikling i centrum en politisk ramme for forandring med henblik på at udrydde fattigdom og opnå bæredygtig udvikling på globalt plan. Dens anvendelsesområde er universelt og sikrer en omfattende fælles ramme for handling, som gælder Unionen, dens medlemsstater og dens partnere. Den skaber ligevægt mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling, idet de vigtige indbyrdes forbindelser mellem forskellige mål anerkendes. Hensigten med 2030-dagsordenen er, at ingen skal lades i stikken. Gennemførelsen af 2030-dagsordenen koordineres nøje med Unionens øvrige relevante internationale forpligtelser. Når der træffes foranstaltninger i medfør af denne forordning, bør der især ses på de indbyrdes forbindelser mellem bæredygtige udviklingsmål og integrerede foranstaltninger, der kan skabe sidegevinster og opfylde flere mål på en sammenhængende måde.
- (8) Gennemførelsen af forordningen bør bygge på de fem prioriteter, der er fastlagt i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik (den "globale strategi")⁵⁹, som blev forelagt den 19. juni 2016, og som repræsenterer Unionens vision og rammer for et fælles og ansvarlig eksternt engagement i partnerskab med andre for at fremme sine værdier og interesser. Unionen bør uddybe partnerskaberne og fremme politisk dialog og fælles svar på globale udfordringer. Unionens indsats bør i alle aspekter understøtte dens interesser og værdier, bl.a. med henblik på at bevare freden, forebygge konflikter, styrke den internationale sikkerhed, bekæmpe de grundlæggende årsager til irregulær migration, bistå befolkninger, lande og regioner, der står over for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, fremme handelspolitikken, det økonomiske diplomati og samarbejde, fremme digitale løsninger og teknologier og fremme den internationale dimension af Unionens politikker. Unionen bør, når den fremmer sine interesser, efterleve og fremme høje sociale og miljømæssige standarder, retsstatsprincippet og respekten for folkeretten og menneskerettighederne.
- (9) Den nye europæiske konsensus om udvikling ("konsensus")⁶⁰, der blev undertegnet den 7. juni 2017, udstikker rammen for Unionens og dens medlemsstaters fælles tilgang til udviklingssamarbejde med henblik på at gennemføre 2030-dagsordenen og Addis Abeba-handlingsplanen. Udryddelse af fattigdom, bekæmpelse af forskelsbehandling og ulighed, sikring af, at ingen lades i stikken, og øget modstandskraft er kernen i politikken for udviklingssamarbejde.
- (10) Med henblik på gennemførelsen af den nye internationale ramme, der er fastlagt af 2030-dagsordenen, den globale strategi og konsensusen bør forordningen sigte på at

⁵⁷ Undertegnet i New York den 22. april 2016.

⁵⁸ Addis Ababa-handlingsplanen fra den tredje internationale konference om udviklingsfinansiering, der blev vedtaget den 16. juni 2015 og godkendt af FN's Generalforsamling den 27. juli 2015 (A/RES/69/313).

⁵⁹ "Fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa. En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, juni 2016.

⁶⁰ Den nye europæiske konsensus om udvikling "Vores verden, vores værdighed, vores fremtid", fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen af 8. juni 2017.

skabe større sammenhæng og sikre, at Unionens foranstaltninger udadtil er virkningsfulde, ved at koncentrere indsatsen om et strømlinet instrument, der skal forbedre gennemførelsen af de forskellige politikker for foranstaltninger udadtil.

- (11) Det bør anerkendes, at der er behov for at gå væk fra krisestyring og -begrænsning og i retning af en mere struktureret, langsigtet strategi, som mere effektivt afhjælper sårbare situationer, naturkatastrofer, menneskabte katastrofer og langvarige kriser, i overensstemmelse med den globale strategi og Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, som blev vedtaget den 18. marts 2015⁶¹. Der er behov for større fokus på og fælles tilgange til risikoreduktion, -forebyggelse, -minimering og -beredskab og for yderligere bestræbelser på at øge den hurtige reaktion og en mere vedvarende genopretning. Denne forordning bør derfor bidrage til at øge modstandskraften og til at knytte forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingsforanstaltninger ved hjælp af foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion.
- (12) I overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser vedrørende udviklingseffektivitet, der blev vedtaget i Bussen i 2011, fornyet på forummet i Nairobi på højt niveau i 2016 og gentaget i konsensusen, bør principperne om udviklingseffektivitet, dvs. udviklingslandenes ejerskab af udviklingsprioriteterne, fokus på resultater, inklusive udviklingspartnerskaber og gennemsigtighed og ansvarlighed, gælde for Unionens udviklingsamarbejde.
- (13) Forordningen bør i overensstemmelse med udviklingsmålene bidrage til styrket overvågning og rapportering med fokus på output, resultater og virkninger i de partnerlande, der modtager Unionens eksterne finansielle bistand. Som fastlagt i konsensusen forventes foranstaltninger i henhold til denne forordning navnlig at bidrage til, at 20 % af den officielle udviklingsbistand, som finansieres via denne forordning, går til social inklusion og menneskelig udvikling, herunder ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders stilling.
- (14) Resultaterne af Unionens foranstaltninger udadtil bør så vidt muligt, og når det er relevant, overvåges og vurderes ud fra forud fastsatte, gennemsigtige, landespecifikke og målbare indikatorer, der er tilpasset instrumentets specificiteter og mål, og gerne baseret på partnerlandets resultatramme.
- (15) Forordningen bør bidrage til det samlede EU-mål om at yde 0,7 % af BNP som officiel udviklingsbistand under 2030-dagsordenen. I den forbindelse bør mindst 92 % af de midler, der ydes i henhold til forordningen, bidrage til foranstaltninger, der er udformet på en sådan måde, at de opfylder kriteriet for officiel udviklingsbistand som fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand.
- (16) For at sikre, at ressourcerne ydes der, hvor behovet er størst, især til de mindst udviklede lande og de lande, der befinder sig en i skrøbelig situation eller en konflikt, bør forordningen bidrage til det kollektive mål om at nå op på 0,20 % af Unionens bruttonationalindkomst til de mindst udviklede lande i den periode, der er omfattet af 2030-dagsordenen.
- (17) Forordningen bør afspejle behovet for at fokusere på strategiske prioriteter, både geografisk – det europæiske naboskab og Afrika og lande, der befinder sig i en

⁶¹ "Sendairammen for katastroforebyggelse", vedtaget den 18. marts 2015 og godkendt på FN's Generalforsamling den 3. juni 2015 (A/RES/69/283).

skrøbelig situation og har størst behov, men også tematisk – sikkerhed, migration, klimaændringer og menneskerettigheder.

- (18) Forordningen bør støtte gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik, ændret i 2015, og gennemførelsen af regionale samarbejdsrammer, såsom grænseoverskridende samarbejde, og de eksterne dele af relevante makroregionale strategier og politikker og havområdestrategier og -politikker. Disse initiativer udgør politiske rammer for uddybningen af forbindelserne med og mellem partnerlandene på grundlag af principperne om gensidig ansvarlighed, fælles ejerskab og delt ansvar.
- (19) Den europæiske naboskabspolitik, som ændret i 2015⁶², har i overensstemmelse med Unionens vigtigste politiske prioriteter til formål at stabilisere nabolandene og gøre dem bedre rustet, bl.a. gennem øget økonomisk udvikling. For at nå denne målsætning fokuseres der i den ændrede europæiske naboskabspolitik på fire prioriterede områder: god regeringsførelse, demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne med særligt fokus på større samarbejde med civilsamfundet, økonomisk udvikling, sikkerhed, migration og mobilitet, herunder håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse. Differentiering og større gensidigt ejerskab kendetegner den europæiske naboskabspolitik, hvori det anerkendes, at der er forskellige grader af engagement, og tages hensyn til de enkelte landes ønsker, hvad angår arten af og prioriteterne for deres partnerskab med Unionen.
- (20) Forordningen bør fremme gennemførelsen af en moderniseret associeringsaftale med gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-lande) og give EU og AVS-landene mulighed for at udvikle de stærke alliancer vedrørende centrale globale udfordringer yderligere. Forordningen bør navnlig støtte fortsættelsen af det etablerede samarbejde mellem Unionen og Den Afrikanske Union i overensstemmelse med den fælles Afrika-EU-strategi og bygge på den kommende EU-AVS-aftale efter 2020, bl.a. ved en kontinental tilgang til Afrika.
- (21) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de ressourcer, der er til rådighed, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette skal opnås ved at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem Unionens eksterne finansieringsinstrumenter, bl.a. instrument til førtiltrædelsesbistand III⁶³, instrumentet for humanitær bistand⁶⁴, afgørelsen om oversøiske lande og territorier⁶⁵, det europæiske instrument for nuklear sikkerhed som supplement til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde på grundlag af Euratomtraktaten⁶⁶, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den nyligt foreslåede europæiske fredsfacilitet⁶⁷, som finansieres uden for EU-budgettet, samt ved synergi

⁶² Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Revision af den europæiske naboskabspolitik, af 18. november 2015.

⁶³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA III) (COM(2018) 465 final).

⁶⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 vedrørende humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁶⁵ Forslag til Rådets afgørelse om associeringen af oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side ("associeringsafgørelsen") (COM(2018) 461 final).

⁶⁶ Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæiske instrument for nuklear sikkerhed, der supplerer instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde på grundlag af Euratomtraktaten (COM(2018) 462).

⁶⁷ Forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Rådet med henblik på Rådets afgørelse om oprettelse af europæiske fredsfacilitet (C(2018) 3800).

med andre EU-politikker og EU-programmer. Dette indebærer sammenhæng og komplementaritet med makrofinansiel bistand, når det er relevant. For at få størst mulig virkning af kombinerede interventioner med henblik på at nå et fælles mål bør denne forordning give mulighed for en kombination af finansiering med andre EU-programmer, så længe bidragene ikke dækker de samme omkostninger.

- (22) Finansiering inden for rammerne af denne forordning bør gives til tiltag under den internationale dimension af Erasmus, hvis gennemførelse bør finde sted i henhold til Erasmus-forordningen⁶⁸.
- (23) I forbindelse med foranstaltninger, der finansieres inden for forordningens rammer, bør geografiske programmer være den primære fremgangsmåde for at opnå størst mulig virkning af Unionens bistand og bringe Unionens foranstaltninger tættere på partnerlandene og deres forskellige befolkningsgrupper. Denne generelle fremgangsmåde bør, hvis det er relevant, suppleres af tematiske programmer og foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion.
- (24) I overensstemmelse med konsensusen bør Unionen og dens medlemsstater øge deres fælles programmering for at opnå større kollektiv virkning ved at samle deres ressourcer og kapaciteter. Den fælles programmering bør bygge på partnerlandenes deltagelse, indretning og ejerskab. Unionen og dens medlemsstater bør så vidt muligt tilstræbe at støtte partnerlandene gennem fælles gennemførelse.
- (25) Selv om demokrati og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders stilling, skal afspejles generelt i gennemførelsen af forordningen, bør den EU-bistand, der ydes til menneskerettigheder, demokrati og civilsamfundsorganisationer som led i de tematiske programmer, have en specifik komplementær og supplerende rolle, dels på grund af sin globale karakter, dels fordi indsatsen ikke er afhængig af samtykke fra de pågældende tredjelands regeringer og andre offentlige myndigheder.
- (26) Civilsamfundsorganisationer bør omfatte en bred vifte af aktører med forskellige roller og opgaver, hvilket omfatter alle ikke-statslige, upartiske og ikkevoldelige nonprofitstrukturer, der samler folk om fælles mål og idealer, hvad enten de måtte være politiske, kulturelle, sociale eller økonomiske. De kan arbejde på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan, findes i byerne eller på landet og være formelle eller uformelle.
- (27) Der fastsættes ved denne forordning en finansieringsramme for instrumentet, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁶⁹.
- (28) Forordningen bør bidrage til at integrere klimaindsatsen i Unionens politikker og til opfyldelsen af det overordnede mål om, at 25 % af Unionens budgetudgifter understøtter klimamålene, idet den derved afspejler vigtigheden af at tackle klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling. Foranstaltninger i henhold til denne forordning forventes at bidrage til målet om, at 25 % af dens finansieringsramme

⁶⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om "Erasmus" (COM(2018) 367 final): EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013.

⁶⁹ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

anvendes til at opfylde klimamål. Der vil blive fastlagt relevante foranstaltninger i løbet af forordningens gennemførelse, og det samlede bidrag fra forordningen bør indgå i relevante evalueringer og revisioner.

- (29) Det er vigtigt at øge samarbejdet om migration med partnerlande, idet fordelene ved en styret og regulær migration skal høstes, mens den irregulære migration skal tackles. Et sådant samarbejde bør bidrage til at sikre adgang til international beskyttelse, håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration, øget grænseforvaltning, fortsat bekæmpelse af irregulær migration, menneskehandel og smugling af migranter, en fortsat indsats med hensyn til tilbagesendelse, tilbagetagelser og reintegration, når dette er relevant, på grundlag af gensidig ansvarlighed og fuld opfyldelse af humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser. Tredjelandes effektive samarbejde med Unionen på dette område bør derfor være en integreret del af de generelle principper i denne forordning. Det er vigtigt at skabe større sammenhæng mellem migrations- og udviklingssamarbejdspolitikken, hvis det skal sikres, at udviklingsbistanden hjælper partnerlandene til at styre migrationen mere effektivt. Denne forordning bør bidrage til en koordineret, holistisk og struktureret tilgang til migration, idet der bør skabes størst mulig synergi, og løftestangeffekten bør udnyttes.
- (30) Denne forordning bør sammen med Unionens migrationspolitik sætte Unionen i stand til at reagere på udfordringer, behov og muligheder i forbindelse med migration. For at bidrage til det formål og med forbehold af uforudsete omstændigheder forventes 10 % af den samlede finansieringsramme for forordningen at blive afsat til at tackle de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse og støtte migrationsstyring og -forvaltning, herunder beskyttelse af flygtnings og migranternes rettigheder inden for rammerne af denne forordnings mål.
- (31) De horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør anvendes på denne forordning. Disse regler findes i finansforordningen og fastlægger bl.a. proceduren for fastlæggelse og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser, indirekte gennemførelse, finansiell bistand, budgetstøtte, trustfonde, finansielle instrumenter og budgetgarantier og, at der skal foretages kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages på grundlag af artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generelle mangler med hensyn til retsstatsprincippet i medlemsstater og tredjelande, da overholdelse af retsstatsprincippet er væsentligt for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (32) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå de specifikke mål med foranstaltningerne og levere resultater, bl.a. under hensyntagen til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 125, stk. 1, i finansforordningen.
- (33) Den nye Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus ("EFSD+"), som bygger på den vellykkede forgænger EFSD⁷⁰, bør udgøre en integreret finansiell pakke, som yder

⁷⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond.

finansiering i form af tilskud, budgetgarantier og finansielle instrumenter på verdensplan. EFSD+ bør støtte den eksterne investeringsplan og kombinere blandings- og budgetgarantiforanstaltninger, der er omfattet af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder dem, der dækker risici forbundet med statslige låntagere i forbindelse med långivningstransaktioner, og som tidligere blev foretaget inden for rammerne af Den Europæiske Investeringsbanks eksterne låne mandat. I betragtning af den rolle, Den Europæiske Investeringsbank har i henhold til traktaterne, og dens erfaringer i de seneste årtier med at støtte Unionens politikker, bør den forblive en naturlig partner for Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger under garantien for foranstaltninger udadtil.

- (34) Formålet med EFSD+ er at støtte investeringer og derved bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling ved at fremme en bæredygtig og inklusiv økonomisk og social udvikling og fremme den samfundsøkonomiske modstandskraft i partnerlande, idet der især fokuseres på udryddelse af fattigdom, bæredygtig og inklusiv vækst, skabelse af anstændigt arbejde, økonomiske muligheder, færdigheder og iværksætterier, samfundsøkonomiske sektorer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder samt på at tackle de specifikke underliggende årsager til irregulær migration i overensstemmelse med de relevante vejledende programmeringsdokumenter. Der bør lægges særlig vægt på skrøbelige eller konfliktramte lande, de mindst udviklede lande og stærkt gældstyngede fattige lande.
- (35) EFSD+ bør maksimere finansieringens additionalitet, afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringsforhold, levere innovative produkter og tiltrække midler fra den private sektor. Inddragelse af den private sektor i Unionens samarbejde med partnerlande gennem EFSD+ bør give en målbar og ekstra indvirkning på udviklingen uden at forvride markedet og bør være omkostningseffektiv og baseret på gensidig ansvarlighed og risiko- og udgiftsdeling. EFSD+ bør fungere som en "one-stop-shop", der modtager finansieringsforslag fra de finansielle institutioner og offentlige eller private investorer og leverer forskellige former for finansiell bistand til støtteberettigede investeringer.
- (36) Der bør oprettes en garanti for foranstaltninger udadtil på grundlag af den eksisterende EFSD-garanti og Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande. Garantien for foranstaltninger udadtil bør støtte foranstaltninger under EFSD+, som er omfattet af budgetgarantier, makrofinansiel bistand og lån til tredjelande på grundlag af Rådets afgørelse 77/270/Euratom⁷¹. Disse foranstaltninger bør støttes af bevillinger i henhold til denne forordning samt bevillinger i henhold til forordning (EU) nr. .../... (IPA III) og forordning (EU) nr. .../... (EINS), som også bør omfatte hensættelse af midler og forpligtelser som følge af henholdsvis makrofinansiel bistand i form af lån og lån til tredjelande, som omhandlet i EINS-forordningens artikel 10, stk. 2. Ved finansiering af foranstaltninger under EFSD+ bør der gives prioritet til dem, som har en stor indvirkning på jobskabelse, og hvis cost-benefit-forhold styrker investeringens bæredygtighed. De foranstaltninger, der understøttes af garantien for foranstaltninger udadtil, bør ledsages af en grundig forudgående vurdering af miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter og være i overensstemmelse med kravene om bedre regulering. Garantien for foranstaltninger udadtil bør ikke anvendes til at yde væsentlige offentlige tjenester, som fortsat er statens ansvar.

⁷¹ Rådets afgørelse 77/270/Euratom af 29. marts 1977 om bemyndigelse for Kommissionen til at optage Euratom-lån med henblik på et bidrag til finansieringen af atomkraftværker (EFT L 88 af 6.4.1977, s. 9).

- (37) Der bør med hensyn til modparter, der kan komme i betragtning, indføres en undtagelse fra reglerne vedrørende metoderne til gennemførelse af Unions budget, der er fastsat i finansforordningen, således at der skabes fleksibilitet, øget interesse i den private sektor, og investeringernes virkning maksimeres. De pågældende modparter, som kan komme i betragtning, kan også være organer, der ikke har fået overdraget gennemførelsen af et offentligprivat partnerskab, eller privatretlige organer undergivet lovgivningen i et partnerland.
- (38) Med henblik på at øge effekten af garantien for foranstaltninger udadtil bør medlemsstaterne og de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde have mulighed for at bidrage i form af kontantbidrag eller garantier. Bidrag i form af en garanti bør ikke overstige 50 % af beløbet af de foranstaltninger, der garanteres af Unionen. De finansielle forpligtelser, der følger af denne garanti, bør ikke tilføres, og likviditetsstødpuden bør finansieres via den fælles hensættelsesfond.
- (39) Foranstaltninger udadtil gennemføres ofte i et meget usikkert miljø, der kræver løbende og hurtig tilpasning til de nye behov, der opstår hos Unionens partnere, og til globale udfordringer vedrørende menneskerettigheder, demokrati, god regeringsførelse, sikkerhed, stabilitet, klimaændringer, miljø, verdenshavene samt migrationskrisen og de underliggende årsager hertil. Hvis princippet om forudsigelighed skal forenes med behovet for at kunne reagere hurtigt, er det derfor nødvendigt at tilpasse den finansielle gennemførelse af programmerne. For at give EU større mulighed for at reagere på uforudsete behov, bør der med udgangspunkt i de positive erfaringer med Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) være et uudnyttet beløb, der kan fungere som stødpude for nye udfordringer og prioriteter. Det bør anvendes i overensstemmelse med procedurerne i denne forordning.
- (40) Selv om princippet om, at Unionens budget fastsættes årligt, skal overholdes, bør der i forordningen være mulighed for at udnytte den fleksibilitet, som finansforordningen allerede giver mulighed for i forbindelse med andre politikker, nemlig fremførsler og genforpligtelse af midler, således at der sikres en effektiv brug af Unionens midler både for Unionens borgere og partnerlandene, hvorved de EU-midler, der er til rådighed for Unionens foranstaltninger udadtil, maksimeres.
- (41) I henhold til artikel 83 i Rådets afgørelse .../... (OLT) bør personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande og territorier, være berettiget til at modtage finansiering i henhold til denne forordning i overensstemmelse med dens regler og mål samt eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under. Endvidere bør samarbejde mellem partnerlandene og de oversøiske lande og territorier samt Unionens regioner i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fremmes på områder, hvor der er interessesammenfald.
- (42) Med henblik på at styrke partnerlandenes ejerskab til deres udviklingsprocesser og den eksterne bistands bæredygtighed bør Unionen, når det er relevant, fremme anvendelsen af partnerlandenes egne institutioner, systemer og procedurer i alle aspekter af samarbejdets projektforløb.
- (43) Årlige eller flerårige handlingsplaner og foranstaltninger omhandlet i artikel 19 udgør arbejdsprogrammer i henhold til finansforordningen. Årlige eller flerårige handlingsplaner består af en række foranstaltninger, der er grupperet i et samlet dokument.

- (44) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af effektive og forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, bl.a. svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁷², Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95⁷³, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁷⁴ og Rådets forordning (EU) 2017/1939⁷⁵. Navnlig kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁷⁶. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder; af denne grund bør aftaler med lande og territorier uden for EU og med internationale organisationer, og enhver anden kontrakt eller aftale, der følger af denne forordnings gennemførelse, indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage revision og inspektion på stedet i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, og som sikrer, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, gives tilsvarende rettigheder.
- (45) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷⁷.
- (46) Med henblik på at supplere eller ændre ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unionens funktionsmåde, for så vidt angår tilførselsstatserne i artikel 26, stk. 3, samarbejds- og interventionsområderne i bilag II, III og IV, de prioriterede områder for foranstaltninger under EFSD+, der er opført i bilag V, forvaltningen af EFSD+ i bilag

⁷² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁷³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁷⁴ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁷⁵ EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

⁷⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁷⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VI, til at revidere eller supplere indikatorerne i bilag VII, hvor dette skønnes relevant, og til at supplere denne forordning med bestemmelser om etableringen af en overvågnings- og evalueringsramme.

- (47) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁷⁸ er der behov for at evaluere dette program på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for at evaluere programmets praktiske virkninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (48) Henvisninger i artikel 9 i Rådets afgørelse 2010/427/EU⁷⁹ til EU-instrumenter, som erstattes ved denne forordning, bør læses som henvisninger til denne forordning, og Kommissionen bør sikre, at denne forordning gennemføres i overensstemmelse med den rolle, EU-Udenrigstjenesten har i henhold til afgørelsen.
- (49) De påtænkte foranstaltninger, der er fastlagt i det følgende, bør nøje overholde de betingelser og procedurer, der følger af Unionens restriktive foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning oprettes programmet "instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde" ("instrumentet").

Ved forordningen fastsættes målene for instrumentet, budgettet for perioden 2021-2027, de forskellige former for EU-finansiering samt reglerne for at yde finansieringen.

Ved forordningen oprettes ligeledes Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus ("EFSD+") og en garanti for foranstaltninger udadtil.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

⁷⁸ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

⁷⁹ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

- (1) "landeprogram": et vejledende program, der omfatter et land
- (2) "flerlandeprogram": et vejledende program, der omfatter mere end et land
- (3) "grænseoverskridende samarbejde": samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere lande og territorier uden for EU langs Unionens ydre grænser
- (4) "regionalprogram": et vejledende flerlandeprogram, der omfatter mere end et tredjeland inden for samme geografiske område, jf. artikel 4, stk. 2,
- (5) "transregionalprogram": et vejledende flerlandeprogram, der omfatter mere end et tredjeland inden for forskellige områder, jf. artikel 4, stk. 2
- (6) "retlig enhed": en fysisk person eller en efter national ret, EU-retten eller international ret oprettet og anerkendt juridisk person, der har status som juridisk person og i eget navn kan udøve rettigheder og være pålagt pligter, eller en enhed, der ikke er en juridisk person, jf. finansforordningens artikel 197, stk. 2, litra c)
- (7) "investeringsvindue": et udpeget område, hvortil der kan ydes støtte ved hjælp af garantien under EFSD+ til investeringsporteføljer i bestemte regioner, lande eller sektorer
- (8) "bidragyder": en medlemsstat, en international finansiell institution eller en offentlig institution i en medlemsstat, et offentligt organ eller andre enheder, der bidrager med kontante tilskud eller garantier til den fælles hensættelsesfond.

Artikel 3

Mål

1. Det generelle mål med denne forordning er at fastholde og fremme Unionens værdier og interesser på verdensplan med henblik på at forfølge målene og principperne i Unionens optræden udadtil, jf. i artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i traktaten om den Europæiske Union.
2. De specifikke mål med forordningen er, jf. stk. 1:
 - (a) at støtte og fremme dialog og samarbejde med lande og regioner uden for EU i naboskabet, Afrika syd for Sahara, Asien, Stillehavet, Nord-, Syd- og Mellemerika og Vestindien
 - (b) på globalt niveau at konsolidere og fremme demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettigheder, støtte civilsamfundsorganisationer, fremme stabilitet og fred og tackle andre globale udfordringer
 - (c) hurtigt at reagere på: krisesituationer, uroligheder og konflikter, udfordringer med hensyn til modstandskraft og forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingsforanstaltninger samt udenrigspolitiske behov og prioriteter.Opfyldelsen af disse mål måles ved hjælp af relevante indikatorer, jf. artikel 31.
3. Mindst 92 % af udgifterne i henhold til forordningen skal opfylde kriteriet for officiel udviklingsbistand som fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklingskomité for Udviklingsbistand.

Artikel 4
Anvendelsesområde og opbygning

1. EU-finansiering i henhold til denne forordning gennemføres ved hjælp af:
 - (a) geografiske programmer
 - (b) tematiske programmer
 - (c) foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion.
2. De geografiske programmer omfatter samarbejde med et eller flere lande i følgende områder:
 - (a) naboskabet
 - (b) Afrika syd for Sahara
 - (c) Asien og Stillehavet
 - (d) Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien.

Geografiske programmer kan omfatte alle tredjelande, bortset fra kandidater og potentielle kandidater, jf. forordning (EU) nr. .../..⁸⁰ (IPA) og oversøiske lande og territorier, jf. Rådets afgørelse .../.... (EU).

Geografiske programmer i naboskabets område kan omfatte alle lande, der er omhandlet i bilag I.

For at opfylde målene i artikel 3 skal de geografiske programmer baseres på de samarbejdsområder, der er anført i bilag II.

3. De tematiske programmer omfatter foranstaltninger med tilknytning til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling på globalt niveau på følgende områder:
 - (a) Menneskerettigheder og demokrati
 - (b) Civilsamfundsorganisationer
 - (c) Stabilitet og fred
 - (d) Globale udfordringer.

Tematiske programmer kan omfatte alle tredjelande samt oversøiske lande og territorier, jf. Rådets afgørelse .../... (EU).

For at opfylde målene i artikel 3 skal de tematiske programmer baseres på de interventionsområder, der er anført i bilag III.

4. Foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion skal muliggøre en hurtig indsats med henblik på at:
 - (a) bidrage til stabilitet og kriseforebyggelse i hastetilfælde, i tilfælde af begyndende kriser og eksisterende kriser og i efterkrisesituationer
 - (b) bidrage til at styrke stater, samfund, lokalsamfund og enkeltpersoner og til at knytte forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingsforanstaltninger
 - (c) tjene udenrigspolitiske behov og prioriteter.

⁸⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til førtiltrædelsesbistand (EUT L).

Foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion kan omfatte alle tredjelande samt oversøiske lande og territorier, jf. Rådets afgørelse .../... (EU).

For at opfylde målene i artikel 3 baseres foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion på de interventionsområder, der er anført i bilag IV.

5. Foranstaltninger i henhold til denne forordning gennemføres primært ved hjælp af geografiske programmer.

Foranstaltninger, der gennemføres ved hjælp af tematiske programmer, skal supplere foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af geografiske programmer, og støtte globale og transregionale initiativer, der går ud på at opfylde internationalt vedtagne mål, især målene for bæredygtig udvikling, beskytte globale offentlige goder eller tackle globale udfordringer. Der kan også træffes foranstaltninger som led i tematiske programmer, hvis der ikke er et geografisk program eller dette er blevet suspenderet, eller hvis der ikke er nogen aftale om foranstaltningen med det pågældende partnerland, eller hvis foranstaltningen ikke kan håndteres hensigtsmæssigt ved hjælp af geografiske programmer.

Foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion supplerer geografiske og tematiske programmer. Foranstaltningerne udformes og gennemføres, således at de, hvis dette er relevant, kan videreføres under geografiske eller tematiske programmer.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere eller ændre bilag II, III og IV.

Artikel 5

Sammenhæng, overensstemmelse og komplementaritet

1. I forbindelse med denne forordnings gennemførelse sikres overensstemmelse, synergi og komplementaritet med andre områder af Unionens optræden udadtil og andre relevante EU-politikker og EU-programmer samt udviklingsvenlig politikkoherens.
2. Foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1257/96, finansieres ikke i henhold til nærværende forordning.
3. Hvis det er relevant, kan andre EU-programmer bidrage til foranstaltninger i henhold til denne forordning, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Der kan også i henhold til denne forordning ydes bidrag til foranstaltninger, der er omfattet af andre EU-programmer, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. I så tilfælde skal det fremgå af det arbejdsprogram, som omfatter de pågældende foranstaltninger, hvilket regelsæt der finder anvendelse.

Artikel 6

Budget

1. Finansieringsrammen til gennemførelsen af denne forordning i perioden 2021–2027 er 89 200 mio. EUR i løbende priser.
2. Den i stk. 1 omhandlede finansieringsramme bevilges som følger:
 - (a) 68 000 mio. EUR til geografiske programmer:
 - Naboskab mindst 22 000 mio. EUR

- Afrika syd for Sahara mindst 32 000 mio. EUR
 - Asien og Stillehavet 10 000 mio. EUR
 - Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien 4 000 mio. EUR
- (b) 7 000 mio. EUR til tematiske programmer:
- Menneskerettigheder og demokrati 1 500 mio. EUR
 - Civilsamfundsorganisationer 1 500 mio. EUR
 - Stabilitet og fred 1 000 mio. EUR
 - Globale udfordringer 3 000 mio. EUR
- (c) 4 000 mio. EUR til foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion.
3. Stødpuden for nye udfordringer og prioriteter på 10 200 mio. EUR skal øge de beløb, der er omhandlet i stk. 2, i henhold til artikel 15.
4. Finansieringsrammen i stk. 2, litra a), skal svare til mindst 75 % af finansieringsrammen i stk. 1.

Artikel 7 **Politisk ramme**

Den overordnede politiske ramme for denne forordnings gennemførelse udgøres af associeringsaftaler, partnerskabs- og samarbejdsaftaler, multilaterale aftale og andre aftaler, der fastlægger en juridisk bindende forbindelse med partnerlandene, samt Det Europæiske Råds konklusioner og Rådets konklusioner, topmødeerklæringer eller konklusioner fra møder på højt plan med partnerlande, Europa-Parlamentets relevante beslutninger, meddelelser fra Kommissionen eller fælles meddelelser fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Artikel 8 **Generelle principper**

1. Unionen skal gennem dialog og samarbejde med partnerlande og -regioner tilstræbe at fremme, udvikle og konsolidere de demokratiske principper, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som Unionen bygger på.
2. Der anvendes en rettighedsbaseret tilgang, som omfatter alle menneskerettigheder, uanset om de er borgerlige og politiske eller økonomiske, sociale og kulturelle, med henblik på at indarbejde menneskerettighedsprincipper, hjælpe rettighedshaverne med at gøre deres rettigheder gældende, idet der fokuseres på fattige og sårbare grupper, og bistå partnerlandene med at leve op til deres forpligtelser med hensyn til internationale menneskerettigheder. Forordningen fremmer ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders stilling.
3. Unionen støtter i det omfang, det er relevant, etableringen af samarbejde og dialog på bilateralt, regionalt og multilateralt plan, partnerskabsaftaler og trepartssamarbejde.

Unionen fremmer en multilateral og regelbaseret tilgang til globale goder og udfordringer og samarbejder med dette for øje med medlemsstaterne, partnerlande, internationale organisationer og andre donorer.

Unionen fremmer samarbejdet med internationale organisationer og andre donorer.

I forbindelserne med partnerlande tages disses resultater med hensyn til opfyldelse af forpligtelser og gennemførelse af internationale aftaler samt deres kontraktuelle forbindelser med Unionen i betragtning.

4. Samarbejdet mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og partnerlandene på den anden side skal bygge på og fremme principperne om udviklingseffektivitet, når det er relevant, nemlig: partnerlandenes ejerskab af udviklingsprioriteter, fokus på resultater, inklusive udviklingspartnerskaber, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed. Unionen fremmer effektiv tilvejebringelse og anvendelse af ressourcer.

I overensstemmelse med princippet om inklusive partnerskaber sikrer Kommissionen, når det er relevant, at relevante interessenter fra modtagerlandene, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, bliver behørigt hørt og har rettidig adgang til relevante oplysninger, således at de er i stand til at spille en meningsfuld rolle i løbet af udformningen, gennemførelsen og den dertil hørende overvågning af programmer.

I overensstemmelse med princippet om ejerskab vælger Kommissionen, når det er hensigtsmæssigt, at anvende partnerlandenes systemer til gennemførelsen af programmer.

5. Unionen og medlemsstaterne koordinerer deres politik og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer, således at komplementariteten og effektiviteten af deres indsats styrkes.
6. Programmer og foranstaltninger i henhold til denne forordning skal integrere klimaændringer, miljøbeskyttelse og ligestilling mellem kønnene og tage hensyn til forbindelser med målene for bæredygtig udvikling for at fremme integrerede foranstaltninger, der kan skabe sidegevinster og opfylde flere mål på en koordineret måde. Programmerne og foranstaltningerne skal bygge på analyser af risici og sårbarheder, de skal indeholde en strategi for modstandsdygtighed, og de skal udarbejdes under hensyntagen til eventuelle konflikter. De skal bygge på princippet om, at ingen lades i stikken.
7. Der tilstræbes en mere koordineret, holistisk og struktureret tilgang til migration med partnere, og virkningen heraf vurderes regelmæssigt.
8. Kommissionen underretter og har regelmæssigt meningsudvekslinger med Europa-Parlamentet.

Artikel 9

Kapacitetsopbygning hos militære aktører til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling

1. I henhold til artikel 41, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Union må EU-midler i henhold til denne forordning ikke anvendes til at finansiere anskaffelse af våben og ammunition eller til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

2. For at bidrage til bæredygtig udvikling, hvilket forudsætter, at der opnås stabile, fredelige og inkluderende samfund, kan EU-bistand i henhold til denne forordning anvendes som led i en bredere reform af sikkerhedssektoren eller til at opbygge kapaciteten hos militære aktører i partnerlande under de ekstraordinære omstændigheder, der er fastsat i stk. 4, med henblik på gennemførelse af udviklingsforanstaltninger og foranstaltninger, der skaber sikkerhed for udvikling.
3. Bistand i henhold til denne artikel kan navnlig omfatte levering af kapacitetsopbygningsprogrammer til støtte for udvikling og sikkerhed for udvikling, herunder uddannelse, mentorordninger og rådgivning såvel som tilvejebringelse af udstyr, infrastrukturforbedringer og tjenester, der er direkte knyttet til denne bistand.
4. Bistand i medfør af denne artikel må kun ydes:
 - (a) hvis forudsætningerne for i tilstrækkelig grad at nå Unionens mål i henhold til denne forordning ikke kan opfyldes af ikkemilitære aktører, og der er en trussel mod de fungerende statsinstitutioners eksistens eller beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og statsinstitutionerne ikke kan håndtere den trussel, og
 - (b) hvis der er konsensus mellem det pågældende partnerland og Unionen om, at militære aktører er afgørende for bevarelse, etablering eller genetablering af de betingelser, der er afgørende for bæredygtig udvikling, herunder i krisesituationer og skrøbelige eller destabiliserede sammenhænge og situationer.
5. EU-bistand i henhold til denne artikel må ikke anvendes til at finansiere kapacitetsopbygning hos militære aktører til andre formål end gennemførelse af udviklingsforanstaltninger og foranstaltninger, der skaber sikkerhed for udvikling. Den må navnlig ikke anvendes til at finansiere:
 - (a) faste militærudgifter
 - (b) anskaffelse af våben og ammunition eller andet dødbringende udstyr
 - (c) uddannelse, der har til formål direkte at styrke de væbnede styrkers kampkapacitet.
6. Kommissionen fremmer partnerlandets ejerskab ved udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til denne artikel. Den udvikler ligeledes de nødvendige elementer og den gode praksis, der kræves for at sikre bæredygtighed på mellemlang og lang sigt, og fremmer retsstatsprincippet og etablerede folkeretlige principper.
7. Kommissionen fastsætter passende risikovurderings-, overvågnings- og evalueringsprocedurer i forbindelse med foranstaltninger i henhold til denne artikel.

AFSNIT II FORORDNINGENS GENNEMFØRELSE

Kapitel I Programmering

Artikel 10

Generelle programmeringsprincipper

1. Samarbejde og interventioner i henhold til denne forordning programmeres med undtagelse af foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion som omhandlet i artikel 4, stk. 4.
2. På grundlag af artikel 7 bygger programmering i henhold til denne forordning på følgende:
 - (a) Programmeringsdokumenter skaber en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Unionen og partnerlande eller -regioner i overensstemmelse med det overordnede formål og anvendelsesområde og de overordnede mål og principper i denne forordning
 - (b) Unionen og medlemsstaterne konsulterer hinanden på et tidligt tidspunkt i og gennem hele programmeringsprocessen for at fremme sammenhængen, komplementariteten og ensartetheden i deres samarbejde. Fælles programmering skal være den foretrukne metode til landeprogrammering. Fælles programmering kan være åben for andre donorer, hvis det er relevant
 - (c) Unionen konsulterer også andre donorer og aktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet og lokale myndigheder, hvis det er relevant
 - (d) Der ydes via de tematiske programmer vedrørende menneskerettigheder, demokrati og civilsamfundsorganisationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra a) og b), bistand, uafhængigt af om regeringen eller andre myndigheder i det pågældende tredjeland giver sit samtykke. Disse tematiske programmer støtter primært civilsamfundsorganisationer.

Artikel 11

Programmeringsprincipper for geografiske programmer

1. Programmeringen af geografiske programmer bygger på følgende principper:
 - (a) Foranstaltningerne udarbejdes så vidt muligt på grundlag af en dialog mellem Unionen, medlemsstaterne og det pågældende partnerland, herunder nationale og regionale myndigheder, og sker med inddragelse af civilsamfundet, nationale og lokale parlamenter og andre interesserede parter for at øge ejerskabet over processen og for at øge støtten til nationale og regionale strategier, jf. stk. 4
 - (b) Så vidt muligt synkroniseres programmeringsperioden med partnerlandets strategyklusser

- (c) Programmeringen kan omfatte samarbejdsforanstaltninger, der finansieres af andre bevillinger, jf. artikel 6, stk. 2, og af andre EU-programmer i henhold til deres basisretsakter.
2. Programmeringen af geografiske programmer omfatter et specifikt, skræddersyet samarbejde, der bygger på:
 - (a) partnernes behov, som fastlægges på grundlag af specifikke kriterier, idet der tages hensyn til befolkningen, fattigdom, uligheder, menneskelig udvikling, økonomisk og miljømæssig sårbarhed og statens og samfundets styrke
 - (b) partnernes evne til at generere og få adgang til finansielle midler og deres evne til at anvende midlerne
 - (c) partnernes engagement og resultater, som fastlægges på grundlag af kriterier som politisk reform og økonomisk og social udvikling
 - (d) den potentielle virkning af EU-midlerne i partnerlande og -regioner
 - (e) partnernes kapacitet og vilje til at fremme fælles interesser og værdier og til at støtte fælles mål og multilaterale alliancer samt fremskridt med Unionens prioriteter.
 3. Ved tildelingen af midler gives højest prioritet til de lande, der er i størst nød, navnlig de mindst udviklede lande, lavindkomstlandene og lande, der er i krise, har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig og udsat situation, herunder små østater, der er udviklingslande.
 4. I samarbejdet med industrialiserede lande fokuseres der på at fremme Unionens og fælles interesser.
 5. Programmeringsdokumenter for geografiske programmer skal være resultatbaserede og, hvis det er relevant, tage hensyn til internationalt fastsatte mål og indikatorer, især dem, der gælder for målene for bæredygtig udvikling og nationale resultatrammer, med henblik på at vurdere og videreformidle Unionens bidrag til output, resultater og effekt.
 6. Når der udarbejdes programmeringsdokumenter for lande og regioner, der er i krise, har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig og udsat situation, tages der behørigt hensyn til de berørte landes eller regioners særlige behov og forhold.

Hvis partnerlande eller -regioner er direkte involveret i eller berørt af en krise, en efterkrisesituation eller en skrøbelig situation, lægges der særlig vægt på at forbedre koordineringen blandt alle relevante aktører for at hjælpe med overgangen fra nødsituation til udviklingsfase.
 7. Denne forordning bidrager til foranstaltninger, der gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. .../... (Erasmus). Der udarbejdes et enhedsprogrammeringsdokument på grundlag af denne forordning for syv år, herunder for midler fra forordning (EU) nr. .../... (IPA III). Forordning (EU) nr. .../... (Erasmus) gælder for anvendelsen af disse midler.

Artikel 12

Programmeringsdokumenter for geografiske programmer

1. Gennemførelsen af denne forordning foretages for geografiske programmets vedkommende gennem flerårige vejledende landeprogrammer og flerlandeprogrammer.
2. I de flerårige vejledende programmer angives de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, klare og specifikke performanceindikatorer og den vejledende finansielle tildeling, både samlet set og pr. prioriteret område.
3. De flerårige vejledende programmer omfatter:
 - (a) en national eller regional strategi i form af en national udviklingsplan eller et lignende dokument, som Kommissionen har godkendt som grundlag for det tilhørende flerårige vejledende program på tidspunktet for vedtagelsen af sidstnævnte dokument
 - (b) et rammedokument om fastlæggelse af Unionens politik over for den pågældende partner eller de pågældende partnere, herunder et fælles dokument mellem Unionen og medlemsstater
 - (c) et fælles dokument mellem Unionen og den pågældende partner eller de pågældende partnere, som fastlægger de fælles prioriteter.
4. For at få større virkning af Unionens kollektive samarbejde erstattes Unionens og medlemsstaternes programmeringsdokument så vidt muligt af et fælles programmeringsdokument. Et fælles programmeringsdokument kan erstatte Unionens flerårige vejledende program, hvis det overholder kravene i artikel 10 og 11, indeholder de elementer, der er anført i stk. 2 i nærværende artikel, og fastlægger arbejdsdelingen mellem Unionen og medlemsstaterne.

Artikel 13

Programmeringsdokumenter for tematiske programmer

1. Gennemførelsen af denne forordning foretages for tematiske programmets vedkommende gennem flerårige vejledende programmer.
2. I de flerårige vejledende programmer for tematiske programmer fastlægges Unionens strategi, de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, klare og specifikke performanceindikatorer, den internationale situation og de vigtigste partners foranstaltninger vedrørende det pågældende tema.

Der afsættes eventuelt ressourcer til og foretages en prioritering af interventioner med henblik på deltagelse i globale initiativer.

I de flerårige vejledende programmer for tematiske programmer angives den samlede vejledende finansielle tildeling pr. samarbejdsområde og pr. prioritet. Den vejledende finansielle tildeling kan tage form af en beløbsramme.

Artikel 14

Vedtagelse og ændring af flerårige vejledende programmer

1. Kommissionen vedtager de flerårige vejledende programmer omhandlet i artikel 12 og 13 ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2. Denne procedure gælder også de revisioner, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, 4 og 5, og som har den virkning, at de ændrer det flerårige vejledende programs indhold væsentligt.
2. Ved vedtagelsen af fælles flerårige programmeringsdokumenter, jf. artikel 12, finder Kommissionens afgørelse kun anvendelse på Unionens bidrag til det fælles flerårige programmeringsdokument.
3. Flerårige vejledende programmer for geografiske programmer kan revideres, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse, især hvis der er væsentlige ændringer i den politiske ramme, jf. artikel 7, eller som følge af en krise eller en efterkrisesituation.
4. Flerårige vejledende programmer for tematiske programmer kan revideres, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse, især hvis der er væsentlige ændringer i den politiske ramme, jf. artikel 7.
5. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, f.eks. kriser eller umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder, kan Kommissionen ændre flerårige vejledende programmer, jf. artikel 12 og 13, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget efter hasteproceduren i artikel 35, stk. 4.

Artikel 15

Stødpude til nye udfordringer og prioriteter

1. Det beløb, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, bruges bl.a. til:
 - (a) at sikre, at Unionen kan reagere hensigtsmæssigt i tilfælde af uforudsete omstændigheder
 - (b) at håndtere nye behov eller nye udfordringer, såsom dem ved Unionens eller dens naboers grænser i forbindelse med kriser og efterkrisesituationer eller migrationspres
 - (c) at fremme EU-ledede eller internationale initiativer eller prioriteter.
2. Der træffes afgørelse om brugen af disse midler i overensstemmelse med procedurerne i artikel 14 og 21.

Kapitel II

Særlige bestemmelser for naboskabet

Artikel 16

Programmeringsdokumenter og tildelingskriterier

1. For de partnerlande, der er opført i bilag I, vælges de prioriterede områder for Unionens finansiering primært blandt dem, der indgår i de dokumenter, der er

omhandlet i artikel 12, stk. 3, litra c), i overensstemmelse med samarbejdsområderne for naboskabets område, jf. bilag II.

2. Uanset artikel 11, stk. 2, skal Unionens støtte i henhold til geografiske programmer i naboskabets område differentieres i form og størrelse, idet der tages hensyn til følgende elementer, som afspejler partnerlandets:
 - (a) behov på grundlag af indikatorer som f.eks. befolkning og udviklingsniveau
 - (b) tilslutning til og fremskridt med gennemførelsen af de i fællesskab aftalte politiske, økonomiske og sociale reformmål
 - (c) tilslutning til og fremskridt med opbygningen af et velforankret og bæredygtigt demokrati
 - (d) partnerskab med Unionen, herunder ambitionsniveauet for dette partnerskab
 - (e) absorptionskapacitet og de potentielle virkninger af EU-støtten i henhold til denne forordning.
3. Den støtte, der er omhandlet i stk. 2, afspejles i de flerårige programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 12.

Artikel 17

Performanceorienteret tilgang

1. Omkring 10 % af den finansieringsramme, der er anført i artikel 4, stk. 2, litra a), til at supplere de finansielle landbevillinger omhandlet i artikel 12, tildeles partnerlandene i bilag I med henblik på at gennemføre den performanceorienterede tilgang. De performanceorienterede tildelinger fastsættes på grundlag af landenes fremskridt med hensyn til demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og samarbejde om migration, økonomisk forvaltning og reformer. Partnerlandenes fremskridt vurderes årligt.
2. Denne performancebaserede tilgang gælder ikke støtte til civilsamfundet, mellemfolkelige kontakter, herunder samarbejde mellem lokale myndigheder, støtte til fremme af menneskerettigheder eller kriserelaterede støtteforanstaltninger. I tilfælde af alvorlig eller vedvarende tilbagegang med hensyn til demokrati, menneskerettigheder eller retsstatsprincippet kan støtten til disse foranstaltninger øges.

Artikel 18

Grænseoverskridende samarbejde

1. Grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 2, stk. 3, omfatter samarbejde om tilstødende landegrænser, tværnationalt samarbejde hen over større tværnationale områder eller omkring havområder samt interregionalt samarbejde.
2. Naboskabsområdet bidrager til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, jf. stk. 1, som medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling inden for

rammerne af [forordning om europæisk territorielt samarbejde⁸¹]. Op til 4 % af finansieringsrammen for naboskabsområdet tildeles foreløbigt til støtte til disse programmer.

3. Bidrag til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer fastlægges og anvendes i henhold til artikel 10, stk. 3, i [forordningen om europæisk territorielt samarbejde].
4. Unionens medfinansieringssats må højst udgøre 90 % af et grænseoverskridende samarbejdsprogramms støtteberettigede udgifter. Ved teknisk bistand er medfinansieringssatsen 100 %.
5. Forfinansiering til grænseoverskridende samarbejdsprogrammer fastlægges i arbejdsprogrammet efter behovene i de deltagende lande og territorier uden for EU og kan overstige den sats, der er omhandlet i artikel 49, i [forordningen om europæisk territorielt samarbejde].
6. Der vedtages i henhold til artikel 10, stk. 1, i [forordningen om europæiske territorielt samarbejde] et flerårigt vejledende strategidokument for grænseoverskridende samarbejde, som fastsætter de elementer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning.
7. Hvis grænseoverskridende samarbejdsprogrammer afbrydes i henhold til artikel 12 i [forordningen om europæisk territorielt samarbejde] kan støtte fra det europæiske naboskabsområde til det afbrudte program, som fortsat er til rådighed, anvendes til at finansiere andre foranstaltninger under naboskabets geografiske område.

Kapitel III

Handlingsplaner, foranstaltninger og gennemførelsesmetoder

Artikel 19

Handlingsplaner og foranstaltninger

1. Kommissionen vedtager årlige eller flerårige handlingsplaner eller foranstaltninger. Foranstaltningerne kan bestå af individuelle foranstaltninger, særlige foranstaltninger, støtteforanstaltninger eller ekstraordinære bistandsforanstaltninger. I forbindelse med handlingsplaner og foranstaltninger angives hver foranstaltning mål, de forventede resultater, de vigtigste tiltag, gennemførelsesmetoderne, budgettet og eventuelle udgifter til støttefunktioner.
2. Handlingsplanerne bygger på programmeringsdokumenter, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

Om nødvendigt kan en foranstaltning vedtages som en individuel foranstaltning før eller efter vedtagelsen af handlingsplaner. Handlingsplanerne bygger på programmeringsdokumenter undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 og i andre behørigt begrundede tilfælde.

⁸¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (COM(2018) 374 final).

I tilfælde af uforudsete behov eller omstændigheder, og når finansiering via mere egnede kilder ikke er mulig, kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, der ikke er omhandlet i programmeringsdokumenterne.

3. Der kan anvendes årlige eller flerårige handlingsplaner og individuelle foranstaltninger til at gennemføre foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b) og c).
4. Kommissionen kan vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger i forbindelse med foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a).

En ekstraordinær bistandsforanstaltning kan være af en varighed på op til 18 måneder, som kan forlænges to gange med op til yderligere seks måneder, op til en samlet varighed på højst 30 måneder, hvis der ligger objektive og uforudsete hindringer i vejen for dens gennemførelse, forudsat at foranstaltningens finansielle beløb ikke stiger.

I tilfælde af at en krisesituation eller konflikt trækker i langdrag, kan Kommissionen vedtage en anden ekstraordinær bistandsforanstaltning af en varighed på op til 18 måneder. I behørigt begrundede tilfælde kan der træffes yderligere foranstaltninger, hvis videreførelsen af Unionens foranstaltning er væsentlig og ikke kan sikres ad anden vej.

Artikel 20

Støtteforanstaltninger

1. EU-finansiering kan anvendes til at dække udgifter til støttefunktioner til instrumentets gennemførelse og virkeliggørelsen af de heri opstillede mål, herunder administrativ støtte i forbindelse med forberedelse, opfølgning, overvågning, revision og evaluering, som er nødvendig for en sådan gennemførelse, samt udgifter i hovedsæderne og i Unionens delegationer til den administrative støtte, der er nødvendig for at forvalte de foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordningen, herunder informations- og kommunikationsforanstaltninger, og til interne IT-systemer.
2. Hvis udgifterne til støttefunktioner ikke er medtaget i de i artikel 21 omhandlede handlingsplaner og foranstaltninger vedtager Kommissionen om nødvendigt støtteforanstaltninger: EU-finansiering kan i forbindelse med støtteforanstaltninger omfatte:
 - (a) undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, uddannelse, forberedelse og udveksling af erhvervede erfaringer og bedste praksis, publikationsaktiviteter og eventuelle andre udgifter til administrativ eller teknisk bistand, der er nødvendig for foranstaltningernes programmering og forvaltning, herunder aflønning af eksterne eksperter
 - (b) forskning og innovation og undersøgelser af relevante spørgsmål og videreformidling heraf
 - (c) udgifter i forbindelse med informations- og kommunikationstiltag, herunder udvikling af kommunikationsstrategier og kommunikation om og synliggørelse af Unionens politiske prioriteter.

Artikel 21

Vedtagelse af handlingsplaner og foranstaltninger

1. Handlingsplaner og foranstaltninger vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.
2. Den procedure, der henvises til i stk. 1, er ikke påkrævet i forbindelse med:
 - (a) handlingsplaner, individuelle foranstaltninger og støtteforanstaltninger, til hvilke EU-finansieringen ikke overstiger 10 mio. EUR
 - (b) særlige foranstaltninger og handlingsplaner og foranstaltninger, der er vedtaget for at gennemføre foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion, til hvilke EU-finansieringen ikke overstiger 20 mio EUR
 - (c) tekniske ændringer, såfremt sådanne ændringer ikke væsentligt vedrører målene for den pågældende handlingsplan eller foranstaltning, såsom:
 - i) ændret gennemførelsesmetode
 - ii) omfordeling af midler mellem foranstaltninger i et handlingsprogram
 - iii) forøgelse eller reduktion af budgettet for handlingsplaner eller foranstaltninger med højst 20 % af det oprindelige budget, og ikke over 10 mio. EUR

I tilfælde af flerårige handlingsplaner og foranstaltninger gælder de lofter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), nr. iii), på årsbasis.

Handlingsplaner og foranstaltninger, der vedtages i medfør af dette stykke, med undtagelse af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, og tekniske ændringer meddeles Europa-Parlamentet og medlemsstaterne gennem det i artikel 35 omhandlede relevante udvalg senest en måned efter deres vedtagelse.

3. Inden Kommissionen vedtager eller forlænger ekstraordinære bistandsforanstaltninger, hvortil udgifterne ikke må overstige 20 mio. EUR, underretter den Rådet om foranstaltningernes karakter og formål og om de forventede udgifter. Kommissionen underretter ligeledes Rådet, inden den foretager betydelige væsentlige ændringer af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der allerede er vedtaget. Af hensyn til sammenhængen i Unionens optræden udadtil tager Kommissionen højde for Rådets relevante politiske strategi ved såvel planlægningen som den efterfølgende gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

Kommissionen holder Europa-Parlamentet behørigt og rettidigt underrettet om planlægningen og gennemførelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger i henhold til nærværende artikel, herunder om de forventede udgifter, og underretter ligeledes Europa-Parlamentet, når den foretager væsentlige ændringer eller forlængelser af denne bistand.

4. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, f.eks. kriser, herunder naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, umiddelbare trusler mod demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder, kan Kommissionen vedtage handlingsplaner og foranstaltninger eller ændringer af eksisterende handlingsprogrammer og foranstaltninger som umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter den procedure, der henvises til i artikel 35, stk. 4.

5. Navnlig for store nye infrastrukturer foretages der på foranstaltningsniveau en passende miljøscreening, herunder for klimaændringer og indvirkning på biodiversitet, i overensstemmelse med gældende lovgivningsmæssige EU-retsakter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU⁸² og Rådets direktiv 85/337/EØF⁸³, som om nødvendigt omfatter en vurdering af virkningerne på miljøet, hvis der er tale om miljøfølsomme foranstaltninger.

Der anvendes strategiske miljøvurderinger ved gennemførelsen af sektorprogrammer, såfremt det er relevant. Det sikres, at interesserede parter inddrages i miljøvurderinger, og at der er offentlig adgang til resultaterne af sådanne vurderinger.

Artikel 22

Samarbejdsmetoder

1. Finansiering i henhold til dette instrument gennemføres af Kommissionen, jf. finansforordningen, enten direkte af Kommissionen selv, af EU-delegationer og gennemførelsesorganer, eller indirekte via en af de enheder, der er opført i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).
2. Finansiering i henhold til dette instrument kan også gennemføres ved hjælp af bidrag til internationale, regionale eller nationale fonde, såsom dem, der er oprettet eller forvaltes af EIB, medlemsstater, partnerlande og partnerregioner eller af internationale organisationer, eller til andre donorer.
3. De enheder, der er opført i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), og i nærværende forordnings artikel 29, stk. 1, opfylder hvert år rapporteringsforpligtelserne i finansforordningens artikel 155. Rapporteringskravene for alle disse enheder er fastlagt i partnerskabsrammeaftalen, bidragsaftalen, aftalen om budgetgarantier eller finansieringsaftalen.
4. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til instrumentet, kan gennemføres ved hjælp af parallel eller fælles medfinansiering.
5. I tilfælde af parallel medfinansiering opdeles en foranstaltning i et antal tydeligt identificerbare dele, der hver især finansieres af de forskellige partnere, der deltager i medfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres.
6. I tilfælde af fælles medfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved en foranstaltning mellem de partnere, der deltager i medfinansieringen, og midlerne lægges sammen, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden for en specifik del af foranstaltningen.
7. Samarbejdet mellem Unionen og dens partnere kan bl.a. tage form af:
 - (a) trepartsordninger, hvorved Unionen med et tredjeland koordinerer sin bistand til et partnerland eller en partnerregion

⁸² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁸³ Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

- (b) administrative samarbejdsforanstaltninger, såsom twinning mellem offentlige institutioner, lokale myndigheder, nationale offentlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget public service-opgaver, i en medlemsstat og de tilsvarende enheder i et partnerland eller en partnerregion, samt samarbejdsforanstaltninger, der omfatter eksperter fra den offentlige sektor, der er udsendt fra medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder
- (c) bidrag til afholdelse af omkostninger, der er nødvendige for at oprette og administrere et offentligt-privat partnerskab
- (d) støtteprogrammer for sektorpolitikker, hvorved Unionen yder støtte til et partnerlands sektorprogram
- (e) bidrag til de omkostninger, der er forbundet med partnerlandenes deltagelse i Unionens programmer og foranstaltninger, som gennemføres af EU-agenturer og EU-organer og af organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke foranstaltninger under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om den Europæiske Union
- (f) rentetilskud.

Artikel 23

Former for EU-finansiering og gennemførelsesmetoder

1. EU-finansiering kan ydes via de former for finansiering, der er anført i finansforordningen, navnlig:
 - (a) tilskud
 - (b) kontrakter om tjenester, leveringer og bygge- og anlægsarbejder
 - (c) budgetstøtte
 - (d) bidrag til trustfonde, som Kommissionen har oprettet i henhold til finansforordningens artikel 234
 - (e) finansielle instrumenter
 - (f) budgetgarantier
 - (g) blanding
 - (h) gældslettelse i forbindelse med internationalt aftalte programmer om gældslettelse
 - (i) finansiell bistand
 - (j) aflønning af eksterne eksperter.
2. Når Kommissionen arbejder med interesserede parter i partnerlande tager den ved fastlæggelsen af finansieringsformer, bidragstype, tildelingsmetoder og de administrative bestemmelser for forvaltning af tilskud hensyn til deres særlige forhold, bl.a. deres behov og den relevante kontekst, med henblik på at nå ud til og bedst muligt imødekomme så mange interesserede parter som muligt. Specifikke metoder skal fremmes i overensstemmelse med finansforordningen, såsom partnerskabsaftaler, tilladelse til finansiell støtte til tredjeparter, direkte tildeling eller begrænset adgang til indkaldelse af forslag, eller faste beløb, enhedsomkostninger og

finansiering efter fast takst og finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. finansforordningens artikel 125, stk. 1.

3. Udover de tilfælde, der er omhandlet i finansforordningens artikel 195, skal proceduren med direkte tildeling anvendes ved:
 - (a) små tilskud til menneskerettighedsforkæmpere til finansiering af hastende beskyttelsesforanstaltninger, når det er relevant, uden behov for medfinansiering
 - (b) tilskud, når det er relevant, uden behov for medfinansiering til finansiering af foranstaltninger under meget vanskelige vilkår, hvor en indkaldelse af forslag ville være uhensigtsmæssig, herunder i situationer, hvor der er alvorlige problemer med grundlæggende frihedsrettigheder, hvor menneskers sikkerhed er stærkt truet, eller hvor menneskerettighedsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere arbejder under meget vanskelige vilkår. Sådanne tilskud må ikke overstige 1 000 000 EUR og skal være af en varighed på op til 18 måneder, som kan forlænges med yderligere 12 måneder tilfælde af objektive og uforudsete hindringer for gennemførelsen
 - (c) tilskud til Kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder samt til Global Campus, det fælleseuropæiske universitetscenter for menneskerettigheder og demokratisering, som tilbyder en europæisk mastergrad i menneskerettigheder og demokratisering, og det hertil knyttede netværk af universiteter, der tilbyder Ph.D.-studier i menneskerettigheder, herunder stipendier til studerende og menneskerettighedsforkæmpere fra tredjelande.

Budgetstøtte som omhandlet i stk. 1, litra c), herunder i form af performanceorienterede kontrakter om sektorreform, skal bygge på ejerskab i det pågældende land, gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til universelle værdier, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, og har til formål at styrke partnerskaber mellem Unionen og partnerlandene. Den omfatter øget politisk dialog, kapacitetsopbygning og bedre forvaltning og skal supplere partnerlandets bestræbelser på at tilvejebringe flere midler og anvende dem bedre med henblik på at fremme bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, beskæftigelsen og fattigdomsudryddelsen.

Enhver afgørelse om at yde budgetstøtte skal bygge på Unionens budgetstøttepolitikker, et klart sæt kriterier for støtteberettigelse og en omhyggelig vurdering af risici og fordele.

4. Budgetstøtte differentieres på en sådan måde, at den svarer bedst til den politiske, økonomiske og sociale situation i partnerlandet, idet der tages hensyn til sårbare situationer.

Når Kommissionen yder budgetstøtte i henhold til finansforordningens artikel 236, fastlægger den klare betingelser for budgetstøtten, bl.a. fremskridt med reformer og gennemsigtighed, og overvåger overholdelsen heraf, og den støtter udviklingen af parlamentarisk kontrol, national revisionskapacitet og øget gennemsigtighed og offentlig adgang til information.

5. Udbetaling af budgetstøtten skal bygge på indikatorer, der viser, at der gøres tilfredsstillende fremskridt med at opfylde de mål, der er aftalt med partnerlandet.

6. Finansielle instrumenter i henhold til denne forordning kan tage form af lån, garantier, egenkapital eller kvasiegenkapital, investeringer eller andele og risikodelingsinstrumenter i overensstemmelse med principperne i finansforordningens artikel 209, stk. 1, og så vidt muligt under ledelse af EIB, en multilateral europæisk finansieringsinstitution, såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, eller en bilateral europæisk finansieringsinstitution, såsom bilaterale udviklingsbanker, eventuelt kombineret med andre former for finansiell støtte både fra medlemsstater og tredjeparter.

Bidrag til Unionens finansielle instrumenter i henhold til denne forordning kan ydes af medlemsstater og af enhver enhed, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c).
7. Disse finansielle instrumenter kan grupperes i faciliteter til gennemførelses- og rapporteringsformål.
8. EU-finansiering genererer eller foranlediger ikke opkrævning af særlige skatter, særlig told eller særlige afgifter.
9. Skatter, told og afgifter, som partnerlande pålægger, kan være berettiget til finansiering i henhold til denne forordning.

Artikel 24

Personer og enheder, der er berettiget til at deltage

1. Deltagelse i udbuds-, tilskuds- og pristildelingsprocedurer med henblik på foranstaltninger, der finansieres som led i geografiske programmer, programmet vedrørende civilsamfundsorganisationer og programmet vedrørende globale udfordringer, er åben for internationale organisationer og for alle andre retlige enheder, som er statsborgere i, og for så vidt angår juridiske personer, som også reelt er etableret i følgende lande eller territorier:
 - (a) medlemsstater, som er omfattet af forordning (EU) .../... (IPA III) og kontraherende parter til aftalen om det europæiske økonomiske område
 - (b) naboskabslande og den Russiske Føderation, hvis den pågældende procedure finder sted i forbindelse med flerlandeprogrammer, jf. bilag I, hvori den deltager
 - (c) udviklingslande og -territorier, jf. fortegnelsen over modtagere af officiel udviklingsbistand, der er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand, som ikke er medlemmer af G20-gruppen, og oversøiske lande og territorier, jf. Rådets afgørelse .../... (EU)
 - (d) udviklingslande, jf. fortegnelsen over modtagere af officiel udviklingsbistand, som er medlemmer af G20-gruppen, og andre lande og territorier, hvis den pågældende procedure finder sted i forbindelse med en foranstaltning, der finansieres af Unionen i henhold til denne forordning, og som de deltager i
 - (e) lande, for hvilke Kommissionen har truffet afgørelse om gensidig adgang til ekstern bistand; denne adgang kan indrømmes for en begrænset periode på mindst et år, når et land indrømmer enheder fra Unionen og fra lande, der er berettigede til at deltage i henhold til denne forordning, ret til deltagelse på

samme vilkår; Kommission træffer afgørelse om den gensidige adgang og varigheden heraf efter høring af det eller de pågældende modtagerlande

- (f) lande, der er medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling i tilfælde af kontrakter, der gennemføres i et af de mindst udviklede lande, eller et højt forgældet fattigt land, som er opført på listen over modtagere af officiel udviklingsbistand.
2. Med forbehold af de begrænsninger, der skyldes foranstaltningens art og mål, er deltagelsen i udbuds- tilskuds- og pristildelingsprocedurer for foranstaltninger, som finansieres som led i programmet for menneskerettigheder og demokrati og programmet for stabilitet og fred, samt foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion åben uden begrænsninger.
 3. Alle leverancer og materialer, der finansieres i henhold til denne forordning, kan have oprindelse fra et hvilket som helst land.
 4. Reglerne i denne artikel anvendes ikke på og skaber ikke statsborgerskabsbegrænsninger for fysiske personer, der er beskæftiget af eller på anden måde lovligt ansat af en støtteberettiget leverandør eller underleverandør.
 5. Foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af fælles medfinansiering af en enhed eller gennemføres ved direkte eller indirekte forvaltning med enheder, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii)-viii), er også omfattet af disse enheders støtteberettigelsesregler.
 6. Når donorer yder finansiering til en trustfond, der er oprettet af Kommissionen, eller via eksterne formålsbestemte indtægter, anvendes reglerne om støtteberettigelse i akten om oprettelse af fonden eller i aftalen med donorerne, hvis der er tale om eksterne formålsbestemte indtægter.
 7. Når der er tale om foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning og et andet EU-program, anses enheder, som er berettigede i henhold til et af disse programmer, for at være berettigede i henhold til denne forordning.
 8. Når der er tale om flerlandeforanstaltninger, kan retlige enheder, som er statsborgere i, og retlige enheder, som også reelt er etableret i de lande og territorier, der er omfattet af foranstaltningen, anses for berettigede til at deltage.
 9. Der kan være begrænsninger for reglerne om berettigelse til at deltage i denne artikel med hensyn til statsborgerskab, geografisk placering eller arten af ansøgere, hvis sådanne begrænsninger er nødvendige på grund af foranstaltningens særlige art og målene hermed, og hvis de er en forudsætning for dens effektive gennemførelse.
 10. Tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra lande, der ikke kan komme i betragtning, kan accepteres som berettigede til deltagelse, hvis sagens hastende karakter eller manglen på tjenester på de pågældende landes eller territoriers markeder eller andre behørigt begrundede forhold betyder, at anvendelsen af reglerne om deltagelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre en foranstaltning.
 11. Hvis finansforordningen giver mulighed for tildeling på grundlag af et enkelt bud, gives prioritet til lokale og regionale kontrahenter med henblik på at fremme lokale kapaciteter, markeder og indkøb. I alle andre tilfælde fremmes lokale og regionale kontrahenters deltagelse i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordningen.

12. Ifølge programmet for demokrati og menneskerettigheder kan en enhed, som ikke er omfattet af definitionen af retlig enhed i artikel 2, stk. 6, være berettiget, hvis det er nødvendigt for at forfølge programmets interventionsområder.

Artikel 25

Fremførsler, årlige trancher, forpligtelsesbevillinger, tilbagebetalinger og indtægter frembragt via finansielle instrumenter

1. Ifølge finansforordningens artikel 12, stk. 2, fremføres uudnyttede forpligtelser og betalingsbevillinger i henhold til denne forordning automatisk, og der kan indgås forpligtelser for disse beløb indtil den 31. december i det følgende regnskabsår. Det fremførte beløb anvendes først i det følgende regnskabsår.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om fremførte forpligtelsesbevillinger, jf. finansforordningens artikel 12, stk. 6.

2. Udover reglerne i artikel 15 i finansforordningen om genopførelse af bevillinger skal forpligtelsesbevillinger svarende til det beløb af frigørelser, der er foretaget som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af en foranstaltning i henhold til nærværende forordning, genopføres til fordel for den oprindelige budgetpost.

Henvisninger i artikel 12, stk. 1, litra b), i forordningen om den flerårige finansielle ramme til finansforordningens artikel 15 skal også forstås som en henvisning til nærværende stykke med henblik på nærværende forordning.

3. Budgetmæssige forpligtelser til foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, jf. finansforordningens artikel 112, stk. 2.

Finansforordningens artikel 114, stk. 2, tredje afsnit, finder ikke anvendelse på disse flerårige foranstaltninger. Kommissionen frigør automatisk enhver del af en budgetmæssig forpligtelse til en foranstaltning, som den 31. december i det femte år efter året for indgåelsen ikke er blevet anvendt til formålet med forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken der ikke er indgivet en attesteret udgiftserklæring eller en betalingsanmodning.

Stk. 2 i nærværende artikel anvendes også på årlige trancher.

4. Uanset finansforordningens artikel 209, stk. 3, stilles tilbagebetalinger og indtægter, der er frembragt via et finansielt instrument, til rådighed på den oprindelige budgetpost som internt formålsbestemt indtægt efter fradrag af forvaltningsomkostninger og -gebyrer. Hvert femte år undersøger Kommissionen, hvilket bidrag der er ydet for at nå Unionens mål, og hvor effektive de gældende finansielle instrumenter er.

Kapitel IV

EFSD+, budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande

Artikel 26

Anvendelsesområde og finansiering

1. Den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), finansierer Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+) og garantien for foranstaltninger udadtil.

Formålet med EFSD+ som en integreret finansiel pakke, der yder finansiel kapacitet ved hjælp af gennemførelsesmetoderne i artikel 23, stk. 1, litra a), e), f) og g), er at støtte investeringer og øge adgangen til finansiering med henblik på at fremme en bæredygtig og inklusiv økonomisk og social udvikling og fremme den samfundsøkonomiske styrke i partnerlande med særlig fokus på fattigdomsudryddelse, bæredygtig og inklusiv vækst, anstændigt arbejde, økonomiske muligheder, færdigheder og iværksætteri, samfundsøkonomiske sektorer, mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder samt at tackle de specifikke underliggende årsager til irregulær migration i overensstemmelse med de relevante vejledende programmeringsdokumenter. Der lægges særlig vægt på skrøbelige eller konfliktramte lande, de mindst udviklede lande og stærkt gældstyngede fattige lande.

2. Garantien for foranstaltninger udadtil støtter foranstaltninger under EFSD+, som er omfattet af budgetgarantier, jf. artikel 27, 28 og 29 i denne forordning, makrofinansiel bistand og lån til tredjelande, jf. artikel 10, stk. 2, i EINS-forordningen.
3. Unionen kan i henhold til garantien for foranstaltninger udadtil stille garanti for foranstaltninger, der er undertegnet mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2027, med op til 60 000 000 000 EUR.
4. Tilførelssatsen er på mellem 9 % og 50 %, afhængigt af foranstaltningens art.

Tilførelssatsen for garantien for foranstaltninger udadtil er på 9 % for Unionens makrofinansielle bistand og for budgetgarantier, der omfatter risici forbundet med statslige låntagere i forbindelse med långivningstransaktioner.

Tilførelssatserne revideres hvert tredje år fra datoen for denne forordnings anvendelse, jf. artikel 40. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 34 med henblik på at supplere eller ændre disse satser.

5. Garantien for foranstaltninger udadtil skal betragtes som en enkelt garanti i den fælles hensættelsesfond, der oprettes ved artikel 212 i finansforordningen.
6. Der kan fra EFSD+ og garantien for foranstaltninger udadtil ydes støtte til finansierings- og investeringsforanstaltninger i partnerlande i de geografiske områder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2. Hensættelser til garantien for foranstaltninger udadtil finansieres fra budgettet for de relevante geografiske programmer, der er oprettet i henhold til artikel 6, stk. 2, litra a), og overføres til den fælles hensættelsesfond. Der kan også fra EFSD+ og garantien for foranstaltninger udadtil ydes støtte til foranstaltninger hos de modtagere, der er opført i bilag I til IPA III-forordningen. Finansieringen af disse foranstaltninger under EFSD+ og af tilførelserne til garantien for foranstaltninger udadtil sker via IPA-forordningen.

Hensættelser til garantien for foranstaltninger udadtil til lån til tredjelande, jf. artikel 10, stk. 2, i EINS-forordningen finansieres fra EINS-forordningen.

7. Den tilførsel, der er omhandlet i finansforordningens artikel 211, stk. 2, fastlægges på grundlag af Unionens samlede forpligtelser som følge af hver foranstaltning, herunder foranstaltninger, der er undertegnet inden 2021, og for hvilke Unionen har stillet garanti. Det nødvendige årlige tilførselsbeløb kan fastlægges over en periode på op til syv år.
8. Aktiverne i balancen pr. 31. december 2020 i EFSD-garantifonden og garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland, som er oprettet ved henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009, skal overføres til den fælles hensættelsesfond med henblik på at yde midler til dens respektive foranstaltninger under samme ene garanti, jf. stk. 4 i denne artikel.

Artikel 27

Støtteberettigelse og udvælgelse af foranstaltninger og modparter

1. De finansierings- og investeringsforanstaltninger, der er berettigede til støtte fra garantien for foranstaltninger udadtil, skal være i overensstemmelse med og afstemt efter såvel Unionens politikker som partnerlandenes strategier og politikker. De skal navnlig tjene målene, de generelle principper og den politiske ramme i denne forordning og de relevante vejledende programmeringsdokumenter under behørig hensyntagen til de prioriterede områder i bilag V.
2. Garantien for foranstaltninger udadtil støtter finansierings- og investeringsforanstaltninger, som opfylder betingelserne i finansieringsforordningens artikel 209, stk. 2, litra a)-c), og som:
 - (a) sikrer komplementaritet med andre initiativer
 - (b) er økonomisk og finansielt bæredygtige under behørig hensyntagen til eventuel støtte fra og medfinansiering fra private og offentlige partnere i projektet, idet der tages hensyn til det specifikke operationelle miljø og kapaciteten i skrøbelige eller konfliktramte lande, de mindst udviklede lande og stærkt gældstyngede fattige lande
 - (c) teknisk set er levedygtige og ud fra et miljømæssigt og socialt synspunkt er bæredygtige.
3. Garantien for foranstaltninger udadtil anvendes til at dække risici for følgende instrumenter:
 - (a) lån, herunder lån i lokal valuta og makrofinansiel bistand i form af lån
 - (b) garantier
 - (c) modgarantier
 - (d) kapitalmarkedsinstrumenter
 - (e) enhver anden form for finansiering eller kreditforbedring og indskud af egenkapital og kvasiegenkapital.
4. De modparter, der kan komme i betragtning, er med henblik på garantien for foranstaltninger udadtil dem, der er anført i finansforordningens artikel 208, stk. 4,

herunder dem fra tredjelande, der bidrager til garantien for foranstaltninger udadtil, og som godkendes af Kommissionen, jf. artikel 28 i nærværende forordning. Derudover og uanset finansforordningens artikel 62, stk. 2, litra c), kan privatretlige organer, som er undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller et tredjeland, der har bidraget til garantien for foranstaltninger udadtil i henhold til artikel 28, og som giver tilstrækkelig sikkerhed for deres finansielle kapacitet, komme i betragtning med henblik på garantien.

5. For at komme i betragtning skal modparterne overholde reglerne og opfylde betingelserne i finansforordningens artikel 62, stk. 2, litra c). I tilfælde af privatretlige organer, der er undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller et tredjeland, der har bidraget til garantien for foranstaltninger udadtil, jf. artikel 28 i denne forordning, gives der fortrinsret til de organer, der angiver oplysninger om kriterier inden for miljø, sociale forhold og god virksomhedsledelse.

Kommissionen sikrer en effektiv og god anvendelse af de til rådighed værende ressourcer blandt de modparter, der kan komme i betragtning, samtidig med at den fremmer samarbejdet mellem dem.

Kommissionen sikrer retfærdig behandling af alle modparter, der kan komme i betragtning, og, at der ikke opstår interessekonflikter i løbet af EFSD+-gennemførelsesperioden. Med henblik på at sikre komplementaritet kan Kommissionen anmode modparter, der kan komme i betragtning, om alle relevante oplysninger om de af deres foranstaltninger, der ikke henhører under EFSD+.

6. Kommissionen udvælger de modparter, der kan komme i betragtning, i henhold til finansforordningens artikel 154 under behørig hensyntagen til:
 - (a) rådgivningen fra de strategiske udvalg og de regionale administrative udvalg, jf. bilag VI
 - (b) målsætningerne for investeringsvinduet
 - (c) erfaringen og risikostyringskapaciteten hos den modpart, der kan komme i betragtning
 - (d) beløbet af egne ressourcer samt den private sektors medfinansiering, som den modpart, der kan komme i betragtning, er villig til at tilvejebringe til investeringsvinduet.

7. Kommissionen fastlægger investeringsvinduer for regioner, specifikke partnerlande eller begge, for specifikke sektorer eller for specifikke projekter, specifikke kategorier af slutmodtagere eller begge, som skal finansieres i henhold til denne forordning og vil blive dækket af garantien for foranstaltninger udadtil op til et bestemt beløb. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan investeringsvinduerne er i overensstemmelse med denne artikel og om de detaljerede finansieringsprioriteter i forbindelse hermed. Alle anmodninger om finansiel støtte inden for investeringsvinduerne sendes til Kommissionen.

Valget af investeringsvinduer skal være behørigt begrundet ud fra en analyse af markedssvigt eller suboptimale investeringssituationer. En sådan analyse gennemføres af Kommissionen i samarbejde med modparter, der potentielt kan komme i betragtning, og potentielle interessenter.

Modparter, der kan komme i betragtning, kan udstede de i stk. 3 anførte instrumenter inden for et investeringsvindue eller til individuelle projekter, der forvaltes af en modpart, der kan komme i betragtning. Instrumenterne kan udstedes til fordel for

partnerlande, herunder skrøbelige eller konfliktramte lande eller lande, som står over for udfordringer med hensyn til genopbygning og postkonfliktgenopbygning, til gavn for disse partnerlandes institutioner, herunder deres offentlige nationale og private lokale banker og finansielle institutioner, samt til gavn for enheder i den private sektor i disse partnerlande.

8. Kommissionen vurderer de foranstaltninger, der støttes af garantien for foranstaltninger udadtil, i forhold til kriterierne for støtteberettigelse i stk. 2 og 3, om muligt på baggrund af de eksisterende systemer til resultatmåling hos modparter, der kan komme i betragtning. Kommissionen offentliggør resultatet af sin vurdering for hvert investeringsvindue på årsbasis.
9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 34 med henblik på at supplere eller ændre de prioriterede områder i bilag V og forvaltningen af EFSD+ i bilag VI.

Artikel 28

Bidrag fra andre donorer til garantien for foranstaltninger udadtil

1. Medlemsstater, tredjelande og andre tredjeparter kan bidrage til garantien for foranstaltninger udadtil.

Uanset finansforordningens artikel 218, stk. 2, andet afsnit, kan kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde bidrage i form af garantier eller kontantbidrag.

Bidrag fra andre tredjelande end de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og fra andre tredjeparter skal være i form af kontantbidrag og godkendes af Kommissionen.

Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om de bidrag, der bekræftes.

På anmodning af medlemsstaterne kan deres bidrag øremærkes iværksættelsen af foranstaltninger i specifikke regioner, lande, sektorer eller inden for eksisterende investeringsvinduer.

2. Bidrag i form af en garanti bør ikke overstige 50 % af det beløb, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2.

Bidrag fra medlemsstaterne og de kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske samarbejdsområde i form af garantier må alene anvendes til betaling af træk på garantien, efter at midlerne fra Unionens almindelige budget tillagt eventuelle andre kontantbidrag er blevet anvendt til at betale træk på garantien.

Ethvert bidrag kan anvendes til at dække træk på garantien, selv om det er øremærket.

Der indgås en bidragsaftale mellem Kommissionen på vegne af Unionen og bidragsyderen, som navnlig skal indeholde bestemmelser vedrørende betalingsvilkårene.

Artikel 29

Gennemførelse af aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil

1. Kommissionen indgår på vegne af Unionen aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil med de modparter, der kan komme i betragtning, og som udvælges i henhold til artikel 27. Aftalerne kan indgås med et konsortium bestående af to eller flere modparter, der kan komme i betragtning.
2. Der indgås en eller flere aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil for hvert investeringsvindue mellem Kommissionen og den eller de modparter, der kan komme i betragtning, og som er udvalgt. Garantien for foranstaltninger udadtil kan med henblik på at imødegå særlige behov desuden stilles til individuelle finansierings- eller investeringsforanstaltninger.

Alle aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil stilles efter anmodning til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet, idet der tages hensyn til beskyttelsen af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger.
3. Aftaler om garantien for foranstaltninger udadtil skal navnlig indeholde bestemmelser om følgende:
 - (a) nærmere regler om dækning, betingelser, støtteberettigelse, modparter, der kan komme i betragtning, og procedurer.
 - (b) nærmere regler om tilvejebringelsen af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder dens dækningsordninger og dens fastlagte dækning af porteføljer og projekter med bestemte typer instrumenter, samt en risikoanalyse af projekter og projektporteføljer, herunder på sektor-, regions- og landeplan
 - (c) en angivelse af denne forordnings mål og formål, en behovsvurdering og en angivelse af de forventede resultater, idet der tages hensyn til fremme af virksomhedernes sociale ansvar og ansvarlig forretningsskik
 - (d) vederlag for garantien, som skal afspejle risikoniveauet, og muligheden for delvis at støtte vederlaget med henblik på at sikre mere fordelagtige vilkår i behørigt begrundede tilfælde
 - (e) betingelser for anvendelse af garantien for foranstaltninger udadtil, herunder betalingsbetingelser såsom specifikke frister, renter af skyldige beløb, udgifter og inddrivelsesomkostninger og eventuelle nødvendige likviditetsordninger
 - (f) procedurer i forbindelse med fordringer, herunder, men ikke begrænset til, udløsende hændelser og karenstid og procedurer for inddrivelse af fordringer
 - (g) forpligtelser vedrørende overvågning, rapportering og evaluering
 - (h) klare og tilgængelige klageprocedurer for tredjeparter, som kan blive berørt af gennemførelsen af projekter, der støttes af garantien for foranstaltninger udadtil.
4. Modparter, der kan komme i betragtning, godkender finansierings- og investeringsforanstaltningerne på grundlag af deres egne regler og procedurer og i overensstemmelse med vilkårene i garantien for foranstaltninger udadtil
5. Garantien for foranstaltninger udadtil kan dække:
 - (a) for gældsinstrumenter: hovedstol og alle renter og forfaldne men udeblevne betalinger til den modpart, der kan komme i betragtning, og som er udvalgt, i

overensstemmelse med vilkårene for finansieringsforanstaltningerne i tilfælde af misligholdelse

- (a) for egenkapitalinvesteringer: det investerede beløb og dertil knyttede finansieringsomkostninger
 - (b) for andre finansierings- og investeringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 27, stk. 2: betalte beløb og tilknyttede finansieringsomkostninger
 - (c) alle relevante udgifter og inddrivelsesomkostninger i forbindelse med misligholdelse, medmindre de trækkes fra indtægterne fra inddrivelse.
6. Med henblik på Kommissionens regnskabsføring, dens rapportering om de risici, der dækkes af garantien for foranstaltninger udadtil, og i henhold til finansforordningens artikel 209, stk. 4, forelægger de modparter, der kan komme i betragtning, og med hvem der er indgået en garantiaftale, årligt regnskaber for Kommissionen og Revisionsretten for de finansierings- og investeringsforanstaltninger, der er omfattet af denne forordning og revideret af en uafhængig ekstern revisor, der bl.a. indeholder oplysninger om:
- (a) risikovurderingen af de finansierings- og investeringsforanstaltninger, der træffes af de modparter, der kan komme i betragtning, herunder oplysninger om Unionens forpligtelser beregnet i overensstemmelse med de regnskabsregler, der er omhandlet i finansforordningens artikel 80, og IPSAS
 - (b) omfanget af Unionens udestående forpligtelser som følge af EFSD+-foranstaltninger til modparter, der kan komme i betragtning, og deres finansierings- og investeringsforanstaltninger, opdelt på de enkelte foranstaltninger.
7. De modparter, der kan komme i betragtning, giver efter anmodning Kommissionen alle yderligere oplysninger, som den har brug for til at opfylde sine forpligtelser i forbindelse med denne forordning.
8. Kommissionen aflægger rapport om finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiell bistand, jf. finansforordningens artikel 241 og 250. Med henblik herpå meddeler de modparter, der kan komme i betragtning, årligt Kommissionen de oplysninger, den har brug for til at opfylde sine rapporteringsforpligtelser.

Artikel 30

Kapitalandele i en udviklingsbank

Finansieringsrammen for geografiske programmer omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a), kan anvendes til at bidrage til europæiske og andre udviklingsfinansinstitutioners kapitaltilskud.

Kapitel V

Overvågning, rapportering og evaluering

Artikel 31

Overvågning og rapportering

1. De indikatorer, som anvendes til at rapportere om fremskridt i henhold til denne forordning hen imod opfyldelsen af de specifikke mål i artikel 3, er fastlagt i bilag

VII, i overensstemmelse med indikatorerne for målene for bæredygtig udvikling. Værdierne for indikatorerne pr. 1. januar 2021 anvendes som grundlag for at vurdere, i hvilket omfang målene er nået.

2. Kommissionen overvåger regelmæssigt sine foranstaltninger og evaluerer de fremskridt, der er gjort for at levere de forventede resultater, som dækker output og resultater.

Fremskridt i forhold til de forventede resultater bør overvåges på grundlag af klare, gennemsigtige og, hvis det er hensigtsmæssigt, målbare indikatorer. Indikatorerne skal begrænses i antal for at fremme rettidig rapportering.

3. Fælles resultatrammer i fælles programmeringsdokumenter, som opfylder kriterierne i artikel 12, stk. 4, udgør grundlaget for Unionens og medlemsstaternes fælles overvågning af gennemførelsen af deres fælles støtte til et partnerland.

Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt og rettidigt. Til det formål pålægges modtagere af EU-midler forholdsmæssige rapporteringskrav.

4. Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der gøres med gennemførelsen af denne forordning. Fra 2022 sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om opfyldelsen af målene i forordningen, idet der anvendes indikatorer, der måler, hvilke resultater der er opnået, og hvor virksomhedsfuld forordningen er. Rapporten sendes ligeledes til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

5. Årsrapporten skal indeholde oplysninger vedrørende det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultater, inddragelse af relevante partnere og gennemførelse af budgetforpligtelser og betalingsbevillinger opdelt efter land, region og samarbejdssektor. Den skal indeholde en vurdering af, hvilke resultater EU-finansieringen har givet, ved så vidt muligt at anvende specifikke og målbare indikatorer for, hvilken rolle den har spillet for opfyldelsen af målene i forordningen. Med hensyn til udviklingssamarbejde skal det også, så vidt det er muligt og relevant, fremgå af rapporten, om principperne om udviklingseffektivitet har været efterlevet, herunder for innovative finansielle instrumenter.

6. Den årsrapport, som udarbejdes i 2021, skal indeholde konsoliderede oplysninger fra årsrapporterne vedrørende perioden 2014-2020 om alle midler fra de forordninger, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde, og fordelingen af udgifter efter land, anvendelse af finansielle instrumenter, forpligtelser og betalinger. Rapporten skal afspejle de vigtigste erfaringer og opfølgningen på henstillingerne i eksterne evalueringsøvelser, der er foretaget i tidligere år.

7. Der udarbejdes et årligt skøn over de samlede udgifter til klimaindsats og biodiversitet på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter, der er vedtaget. De midler, der tildeles i henhold til forordningen, skal være omfattet af et system med årlig opfølgning baseret på OECD-metoden ("Riomarkører") – uden at anvendelsen af eventuelle mere præcise metoder dermed udelukkes – der er integreret i den eksisterende metode til performancestyring af EU-programmer, og som anvendes til at opgøre de udgifter, der vedrører klimaindsats og biodiversitet i forbindelse med de i artikel 19 omhandlede handlingsprogrammer og foranstaltninger, og som indgår i evalueringer og årsrapporten.

8. Kommissionen offentliggør oplysninger om udviklingssamarbejdet i overensstemmelse med anerkendte internationale standarder.
9. For at sikre en effektiv vurdering af denne forordning hvad angår opfyldelsen af dens mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at ændre bilag VII for om nødvendigt at gennemgå eller supplere indikatorerne og supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelsen af en overvågnings- og evalueringsramme.

Artikel 32 **Evaluering**

1. Der foretages en midtvejsevaluering af forordningen, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om dens gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af instrumentets gennemførelse.

Princippet for god praksis, der er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand, benyttes ved evalueringerne, når det er relevant, idet evalueringerne skal klarlægge, om målene er opfyldt, og indeholde henstillinger om, hvordan kommende foranstaltninger kan forbedres.

2. Når gennemførelsen af forordningen er slut, dog senest fire år efter udgangen af den periode, der er anført i artikel 1, foretager Kommissionen en endelig evaluering af forordningen. I den endelige evaluering ses på Unionens bidrag til opfyldelsen af målene i forordningen, idet der tages hensyn til indikatorer til måling af de opnåede resultater og eventuelle resultater og konklusioner vedrørende forordningens virkning.

Den endelige evalueringsrapport skal også handle om effektivitet, merværdi, muligheder for forenkling, intern og ekstern sammenhæng og om, hvorvidt målene i forordningen fortsat er relevante.

Den endelige evalueringsrapport udarbejdes med det specifikke formål at forbedre gennemførelsen af EU-midler. Den skal ligge til grund for afgørelser om fornyelse, ændring eller suspension af de former for foranstaltninger, der gennemføres i henhold til forordningen.

Den endelige evalueringsrapport skal også indeholde konsoliderede oplysninger fra relevante årsrapporter om al finansiering, der reguleres ved denne forordning, herunder eksterne formålsbestemte indtægter og bidrag til trustfonde og udgifternes fordeling efter modtagerland, anvendelse af finansielle instrumenter, forpligtelser og betalinger.

Kommissionen meddeler konklusionerne på evalueringerne ledsaget af dens observationer til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne gennem det relevante udvalg omhandlet i artikel 35. Specifikke evalueringer kan drøftes i det pågældende udvalg på medlemsstaternes anmodning. Resultaterne bidrager til programudformningen og ressourcetildelingen.

Kommissionen inddrager så vidt muligt alle relevante interesserede parter i evalueringen af den EU-finansiering, der ydes i henhold til forordningen, og den kan, hvis det er relevant, forsøge at foretage fælles evalueringer med medlemsstaterne og udviklingspartnerne med tæt inddragelse af partnerlandene.

3. Senest den 31. december 2025 og derefter hvert tredje år evaluerer Kommissionen, hvordan garantien for foranstaltninger udadtil anvendes og fungerer, jf. finansforordningens særlige rapporteringsbestemmelser. Kommissionen forelægger sin evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Evalueringsrapporten ledsages af en udtalelse fra Revisionsretten.

AFSNIT III **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

Artikel 33

Deltagelse af lande eller territorier, der ikke er omfattet af forordningen

1. I behørigt begrundede tilfælde, og når den foranstaltning, der skal gennemføres, er af global, transregional eller regional karakter, kan Kommissionen inden for rammerne af det relevante flerårige vejledende program eller inden for den relevante handlingsplan eller de relevante foranstaltninger beslutte at udvide anvendelsesområdet for foranstaltningerne til lande og territorier, der ikke er omfattet af forordningen i henhold til artikel 4, for at sikre, at EU-finansieringen er sammenhængende og effektiv, eller for at fremme regionalt eller transregionalt samarbejde.
2. Kommissionen kan fastsætte en særlig finansiel tildeling til at hjælpe partnerlande og -regioner med at styrke samarbejdet med naboregioner i Unionens yderste periferi og med oversøiske lande og territorier, der er omfattet af Rådets *OLT-afgørelse*. Til dette formål og på grundlag af gensidighed og proportionalitet med hensyn til niveauet af finansiering fra *OLT-afgørelsen* og/eller *forordningen om europæisk territorialt samarbejde* kan der, hvis det er hensigtsmæssigt, via nærværende forordning ydes bidrag til foranstaltninger, som gennemføres af et partnerland eller en partnerregion eller enhver anden enhed, der er omfattet af forordningen, af et land, et territorium eller enhver anden enhed, der er omfattet af *OLT-afgørelsen*, eller af en region i Unionens yderste periferi i forbindelse med fælles operationelle programmer, eller til interregionale samarbejdsprogrammer eller foranstaltninger, der er fastlagt og gennemføres i henhold til *forordningen om europæisk territorialt samarbejde*.

Artikel 34

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter omhandlet i artikel 4, stk. 6, artikel 26, stk. 3, artikel 27, stk. 9, og artikel 31, stk. 9, i forordningens gyldighedsperiode.
3. Den i artikel 4, stk. 6, artikel 26, stk. 3, artikel 27, stk. 9, og artikel 31, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller

på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden Kommissionen vedtager en delegeret retsakt hører den eksperter, som er udpeget af hver medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6, artikel 26, stk. 3, artikel 27, stk. 9, og artikel 31, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Udvalg

1. Kommissionen bistås af udvalget for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når udvalgets udtalelse skal indhentes ved en skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller hvis et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom inden for fristen for afgivelse af udtalelsen.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.
5. Den vedtagne afgørelse forbliver i kraft, så længe det dokument, det handlingsprogram eller den foranstaltning, der er blevet vedtaget eller ændret, er i kraft.
6. En observatør fra Den Europæiske Investeringsbank deltager i udvalgets arbejde for så vidt angår spørgsmål vedrørende Den Europæiske Investeringsbank.

Artikel 36

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse, især ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater, gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

2. Kommissionen gennemfører oplysnings- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende denne forordning og dens foranstaltninger og resultater. Finansielle ressourcer til denne forordning bidrager også til intern kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter har direkte tilknytning til målene i artikel 3.

Artikel 37

Fravigelse af krav om synlighed

Sikkerhedshensyn eller lokalpolitiske hensyn kan betyde, at det i visse lande eller områder eller i visse perioder er tilrådeligt eller nødvendigt at begrænse kommunikations- og oplysningsforanstaltninger. I så tilfælde fastlægges målgruppen og de oplysningsværktøjer, -produkter og -kanaler, der skal benyttes til at fremme en given foranstaltning, i hvert enkelt tilfælde i samråd og efter aftale med Unionen. Hvis en pludseligt opstået krise kræver en hurtig indsats, er det ikke nødvendigt at udarbejde en fuldstændig kommunikations- og oplysningsplan omgående. I så tilfælde skal Unionens støtte dog angives fra starten.

Artikel 38

Klausul om EU-Udenrigstjenesten

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU.

Artikel 39

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse nr. 466/2014/EU, forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 og forordning (EU) 2017/1601 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.
2. Finansieringsrammen for denne forordning kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem denne forordning og de foranstaltninger, der blev vedtaget under de foregående instrumenter: forordning (EU) nr. 233/2014, forordning (EU) nr. 232/2014, forordning (EU) nr. 230/2014, forordning (EU) nr. 235/2014, forordning (EU) nr. 234/2014, forordning (Euratom) nr. 237/2014, forordning (EU) nr. 236/2014, afgørelse nr. 466/2014/EU, forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 og forordning (EU) 2017/1601.
3. Finansieringsrammen for denne forordning kan dække udgifter vedrørende udarbejdelsen af denne forordnings eventuelle efterfølger.
4. Der kan om nødvendigt opføres bevillinger på budgettet efter 2027 til dækning af udgifter i medfør af artikel 20, stk. 1, til forvaltning af foranstaltninger, som ikke er afsluttet den 31. december 2027.

Artikel 40
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) (*programklynge*)
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.5. Varighed og finansielle virkninger
- 1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (*programklynge*)

Foranstaltninger udadtil

Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁸⁴

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

På lang sigt er det overordnede mål med det foreslåede instrument at fastholde og fremme Unionens værdier og interesser på verdensplan.

De specifikke mål er i henhold til artikel 3, stk. 5, og artikel 8 og 21 i traktaten om den Europæiske Union bl.a. følgende:

a) at støtte og fremme dialog og samarbejde med lande og regioner uden for EU i naboskabet, Afrika syd for Sahara, Asien, Stillehavet, Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien

b) på globalt niveau at fremme menneskerettigheder og demokrati, støtte civilsamfundsorganisationer, fremme stabilitet og fred og tackle andre globale udfordringer

c) hurtigt at reagere på krisesituationer, uroligheder og konflikter, styrke modstandskraften og knytte forbindelser mellem humanitære foranstaltninger og udviklingsforanstaltninger samt udenrigspolitiske behov og prioriteter.

Mindst 90 % af udgifterne inden for instrumentets rammer skal opfylde kriteriet for officiel udviklingsbistand som fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Komité for Udviklingsbistand.

1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

⁸⁴ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

De tidligere år har været præget af regionale konflikter, terrorisme, migrationspres, uholdbar brug af ressourcer og stigende protektionisme. Hver for sig vil medlemsstaterne ikke kunne reagere effektivt på denne globale dynamik, men EU er i en enestående position til at tackle udfordringerne, udvikle muligheder for en verden i hastig forandring og levere ekstern bistand grund dets kernekompetencer, som er affødt af traktaterne, dets værdier og troværdighed som en fredsbevarende aktør og forkæmper for demokrati og menneskerettigheder, dets førende rolle i bekæmpelsen af klimaændringer og beskyttelsen af miljøet, dets politiske indflydelse og overstatslige karakter, samt det forhold, at EU har et mix af instrumenter med stort anvendelsesområde og stor sammenhæng og en bred vifte af værktøjer til sin rådighed til den praktiske gennemførelse.

EU har muligheden for at etablere en dialog helt på lige fod med andre regionale organisationer, f.eks. Den Afrikanske Union.

På visse områder, hvor medlemsstaterne ikke er aktive, er EU den vigtigste og somme tider den eneste aktør, der kan gribe ind. Det gælder f.eks. i lidt vanskelige situationer, hvor det drejer sig om at forsvare menneskerettigheder, og i forbindelse med valgobservationsmissioner.

EU kan tilføre en merværdi på grund af størrelsen af de ressourcer, der kan tilføres via dets instrumenter, dets fleksible forvaltningsmetoder og det forhold, at ressourcerne er forudsigelige i den periode, den flerårige finansielle ramme dækker.

EU har betydelig ekspertise inden for visse områder, som skyldes Europas egen historie (f.eks. regional integration og overgang til demokrati) og vellykkede politikker (f.eks. viden om fødevarerikkerhed, som er opbygget gennem den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik, og om tekniske standarder i det indre marked). Det er anerkendt internationalt som en fredsskabende og konfliktforebyggende aktør og som aktiv forkæmper for frie valg og menneskerettigheder.

EU er via sine delegationer repræsenteret over alt, hvilket sikrer et stort netværk af oplysninger om, hvordan udviklingen rundt om i verden påvirker forskellige lande. EU er også part i de fleste multilaterale processer, som har til formål at tackle globale udfordringer. Det betyder, at EU hele tiden er klar over, hvilke behov og problemer der gør sig gældende, og derfor kan tildele ressourcerne i overensstemmelse hermed. Der er større og større komplementaritet mellem EU's og medlemsstaternes foranstaltninger. Dette forbedrer den politiske dialog og samarbejdet, som i stigende grad finder sted i form af fælles programmering medlemsstaterne.

EU kan også supplere medlemsstaternes foranstaltninger i tilfælde af potentielt farlige situationer eller særligt omkostningsfulde interventioner.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Den forventede merværdi af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde bør fremgå af konklusionerne i midtvejsrevisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter. I løbet af midtvejsrevisionen viste analysen af indikatorerne for virkningen i de gældende forordninger (f.eks. målene for bæredygtig udvikling) en positiv udvikling. Denne udvikling forventes at fortsætte efter 2020 med internationale mål 2030.

1.4.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Det blev konkluderet i både rapporten om midtvejsrevisionen⁸⁵ om ti af de eksterne finansieringsinstrumenter⁸⁶, der blev vedtaget af Kommissionen, i rapporterne om efterfølgende evaluering af makrofinansiel bistand og i midtvejsrevisionen af Den Europæiske Investeringsbanks eksterne låne mandat⁸⁷, at de eksterne finansieringsinstrumenter generelt set er egnede til formålet, og at der er en positiv udvikling med hensyn til målopfyldelse. Rapporten viser, at der er behov for flere ressourcer til eksterne finansieringsinstrumenter, fordi de finansielt har været strakt til deres yderste.

I instrumenterne fastlægges anvendelsesområdet, målene og de procedurer, der skal til for at gennemføre politikkerne. Midtvejsrevisionen har vist, at de skaber så mange muligheder, at de kan dække de fleste behov og mål for EU's foranstaltninger udadtil. Det ville være en fordel, hvis de i lidt højere grad afspejlede udviklingen inden for række områder, såsom: den nye politikramme, bl.a. den universelle dækning af 2030-dagsordenen, migrations-/flygtningekrisen og den eksterne projektion af interne politikker. Derudover bør der i foranstaltningerne udadtil tages større hensyn til forbindelserne mellem udvikling og sikkerhed og det overordnede ambitionsniveau for fred og sikkerhed.

Med indførelsen af gradueringsprincippet⁸⁸ i visse instrumenter (f.eks. instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde) opstod et hul i EU's evne til at samarbejde med mellemindkomstlande i den øverste halvdel gennem et bilateralt samarbejde. Da situationen i nogle af disse lande måske stadig nødvendiggør støtte (f.eks. efter en krise), nåede man frem til, at EU burde finde innovative samarbejdsformer, jf. den nye europæiske konsensus om udvikling⁸⁹, med de mere udviklede udviklingslande og strategiske partnere i overensstemmelse med den universelle dækning af 2030-dagsordenen.

Helt centralt for instrumenterne er, at de skal fremme grundlæggende værdier og menneskerettigheder. Det var dog i visse lande vanskeligt at fremme denne dagsorden og gøre fremskridt, og i mange lande fik civilsamfundsorganisationerne færre og færre muligheder. Dette gør det meget vanskeligt at arbejde med disse spørgsmål og understreger den konflikt, der kan være mellem ønsket om at fremme menneskerettighederne og de interesser, som partnerne selv prioriterer.

I den aktuelle situation med mange kriser og konflikter er EU nødt til at kunne reagere hurtigt på nye omstændigheder. For andre instrumenters vedkommende var det dog manglende finansiell fleksibilitet, der stod i vejen for indsatsen. Da der opstod

⁸⁵ Rapporten om midtvejsrevisionen COM(2017) 720 final bygger på ti arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, en pr. instrument (se listen nedenfor), som hver især bygger på ti uafhængige evalueringer Midtvejsrapporten, arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene og de eksterne evalueringer findes her: https://ec.europa.eu/europeaid/public-consultation-external-financing-instruments-european-union_en

⁸⁶ De ti instrumenter er: instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), førtiltrædelsesinstrumentet (IPA II), instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR), partnerskabsinstrumentet, instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, Grønlandsafgørelsen og den fælles gennemførelsesforordning.

⁸⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52016DC0584>

⁸⁸ I det aktuelle EU-samarbejde forstås ved "graduering", at mellemindkomstlande i den øverste halvdel ikke længere er berettiget til et bilateralt samarbejde med EU.

⁸⁹ Punkt 91-93.

nye vigtige opgaver, såsom migrations-/flygtningekrisen, voldte det problemer at få omfordelt midler inden for instrumenterne under budgettet, da store dele af dem allerede var bundet til langsigtede programmer, og den uudnyttede margen derfor ikke var stor nok. Det fremgår af midtvejsrevisionen, at der er behov for større fleksibilitet.

Der er behov for sammenhæng mellem instrumentets enkelte dele, mellem forskellige instrumenter og med donorer. Konklusionerne i midtvejsrevisionen vedrørende kohærens er generelt lidt blandede. Hvad angår sammenhæng inden for instrumenterne blev den fundet tilstrækkelig. Der var en vis grad af sammenhæng mellem instrumenterne, men de mange programmer betyder, at der nogle gange er foranstaltninger, der overlapper hinanden, især ved et komplekst samarbejde med mere udviklede udviklingslande. Samspelet mellem en geografisk og en tematisk tilgang resulterede også nogle gange i en usammenhængende indsats på landeniveau. EU-delegationernes feedback viser, at de har fundet det vanskeligt at forvalte instrumenterne og at udnytte komplementariteten og skabe synergier mellem dem. Generelt er opfattelsen den, at EU går glip af nogle muligheder for koordinerede strategier for et givent land/en given region.

Hvad angår sammenhæng med medlemsstaternes indsats var konklusionen i revisionen, at den fælles programmering kunne blive bedre. Det vil dog i visse tilfælde kræve større engagement både fra partnerlandenes regeringer og fra medlemsstaterne.

Det fremgår af midtvejsrevisionen, at der er en positiv udvikling med hensyn til at opnå resultater. Det fremgår dog, at det kan være vanskeligt at måle resultaterne. Der er ofte begrænsede oplysninger om de overvågningssystemer, som er omhandlet i instrumenterne. Der mangler data (bl.a. referencescenariet) til at måle, om instrumenterne er på rette spor med hensyn til målopfyldelse (især på højt niveau), og en forståelse af, at der er mange eksterne faktorer (f.eks. partnerlandets politik og andre donorer), der har indflydelse på, om målene bliver opfyldt.

Hvad angår integrering af EU-prioriteter blev der konstateret store fremskridt på tværs af eksisterende instrumenter på områder som klimaændringer⁹⁰, hvorimod der bør gøres mere for at tackle miljøproblemer, såsom tab af biodiversitet og udtømmning af naturressourcer. Integreringen af menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling anses i de fleste tilfælde for at være "i gang", idet partnerlandenes regeringer til tider ikke viser nogen interesse for eller endda ligefrem modstand over for disse spørgsmål.

Selv om den overordnede performance er effektiv, mener nogle aktører, at det administrativt er meget tungt at gennemføre visse instrumenter. Til tider er opfattelsen, at Kommissionen interesserer sig mere for proceduren end for de politiske mål og resultater.

1.4.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Der vil i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning blive sikret sammenhæng med andre relevante EU-politikker samt udviklingsvenlig

⁹⁰ Klimabidragene under 11. EUF steg f.eks. fra 3,3 % i 2014 til 23,3 % i 2016, og DCI-bidragene til afbødning af klimaændringer steg fra 17,7 % i 2014 til 24,9 % i 2016. Kilde: Indikator 12b, EU's internationale samarbejds- og udviklingsresultatramme med input fra OECD DAC's kreditrapporteringssystem.

politikkoherens⁹¹. Som anført i 2030-dagsordenen forstås herved, at der tages hensyn til virkningen af alle politikker på bæredygtig udvikling på alle niveauer — nationalt, inden for EU, i andre lande og på globalt plan.

Det bør endvidere tilstræbes at sikre synergi med foranstaltninger under andre EU-programmer for at få størst muligt virkning af kombinerede interventioner, f.eks. med programmer under de europæiske struktur- og investeringsfonde og Horisont Europa.

Foranstaltninger, der finansieres som led i dette forslag, bør være i overensstemmelse med dem, der gennemføres som led i instrument til førtiltrædelsesbistand III, afgørelsen om oversøiske lande og territorier, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den europæiske fredsfacilitet, som blev foreslået for nylig, og som er uden for EU-budgettet. Humanitær bistand, jf. artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vil ikke blive finansieret inden for rammerne af dette forslag, men vil fortsat blive finansieret via forordningen om humanitær bistand.

Midler fra forordningen kan også anvendes til at finansiere foranstaltninger vedrørende læringsmobilitet til, fra eller mellem tredjelande, der ikke er med i Erasmus-programmet, samt samarbejde og politisk dialog med disse lande på en måde, der er i overensstemmelse med Erasmus-forordningen.

⁹¹ https://ec.europa.eu/europeaid/policies/policy-coherence-development_en

1.5. Varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- Gældende fra [...] til [...]
- Finansielle virkninger fra [...] til [...] for forpligtelsesbevillinger og fra [...] til [...] for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2021

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁹²

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Eksterne udgifter forudsætter evnen til at anvende alle påtænkte forvaltningsmetoder, alt efter hvad der er relevant og besluttet i løbet af gennemførelsen.

⁹² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I Kommissionens overvågnings- og evalueringssystemer fokuseres i stigende grad på resultater. De involverer internt personale samt gennemførelsespartnere og ekstern ekspertise.

Projektledere i delegationer og hovedsæder overvåger løbende gennemførelsen af projekter og programmer ved hjælp af oplysninger, de får fra gennemførelsespartnere som led i deres løbende rapportering, og i det omfang det er muligt, ved besøg på stedet. Intern overvågning giver værdifulde oplysninger om udviklingen og hjælper projektlederne med at indkredse reelle og potentielle flaskehalse og træffe rettidige foranstaltninger for at afhjælpe situationen.

Desuden vurderes EU's eksterne foranstaltninger af eksterne, uafhængige eksperter via tre forskellige systemer. Disse vurderinger bidrager til ansvarlighed samt til forbedring af den løbende indsats. De bygger også på tidligere erfaringer med henblik på fremtidige strategier og foranstaltninger. I sådanne systemer anvendes generelt de internationalt anerkendte evalueringskriterier, herunder (potentielt) virkning, som er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklingskomité for Udviklingsbistand. Hvad angår udviklingssamarbejde giver det resultatorienterede overvågningssystem ("ROM"), der forvaltes af hovedsædet, først et kort, fokuseret øjebliksbillede af kvaliteten af et udsnit af foranstaltninger. Ved hjælp af en meget struktureret, standardiseret metode vurderer ROM-eksperter projektresultaterne ud fra de kriterier, der er fastsat af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklingskomité for Udviklingsbistand, og fremsætter henstillinger til, hvordan den fremtidige gennemførelse kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, som primært forvaltes af den EU-delegation, der har ansvar for projektet, giver en mere detaljeret, dybdegående analyse og hjælper projektlederne til at forbedre igangværende interventioner og til at forberede nye. Eksterne uafhængige eksperter med tematisk og geografisk ekspertise benyttes til at foretage analyser og indhente feedback og dokumentation fra alle interesserede parter, især slutmodtagerne. Kommissionen foretager også strategiske evalueringer af sine politikker, lige fra programmering og strategi til gennemførelsen af interventioner i en bestemt sektor (f.eks. sundheds- eller uddannelsessektoren) i et land eller region, eller af et bestemt instrument. Disse evalueringer er et vigtigt bidrag til formuleringen af politikker og udformningen af instrumenter og projekter. Evalueringerne offentliggøres på Kommissionens websted, og et resumé af konklusionerne indgår i årsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Forvaltningsmetoder

Hvad angår forvaltningsmetoderne er der ikke planlagt nogen grundlæggende ændringer, og de erfaringer, som Kommissionens tjenestegrene og de gennemførende aktører har gjort sig i forbindelse med tidligere programmer, vil bidrage til at forbedre resultaterne fremover.

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordningen, vil blive gennemført ved direkte forvaltning af Kommissionen fra hovedsæderne og/eller EU-delegationerne og ved indirekte forvaltning af en af de enheder, der er omhandlet i den nye finansforordnings artikel 62, stk. 1, litra c), således at målene i denne forordning bedre kan opfyldes.

Med hensyn til indirekte forvaltning skal enheder, jf. den nye finansforordnings artikel 154, sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes på et niveau, som svarer til beskyttelsesniveauet for direkte forvaltning. Der vil blive foretaget en forudgående vurdering af enhedernes systemer og procedurer i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under behørig hensyntagen til, hvilken type foranstaltning og hvilke finansielle risici der er tale om. Der vil blive udarbejdet og gennemført handlingsplaner med specifikke risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for gennemførelsen, eller der er givet udtryk for forbehold i de årlige aktivitetsrapporter. Derudover kan gennemførelsen være ledsaget af hensigtsmæssige tilsynsforanstaltninger pålagt af Kommissionen.

Instrumentet giver mulighed for, at indirekte forvaltning også kan overdrages til partnerlande eller organer, som disse udpeger. En sådan indirekte forvaltning, der overdrages til et partnerland, kan tage form af forskellig grad af uddelegering: Delvis delegering, hvorved Kommissionen bevarer forudgående kontrol over partnerlandets beslutninger og gennemfører betalinger på vegne af partnerlande, som ifølge den nye finansforordnings artikel 154, stk. 6, litra b), ikke kræver en forudgående søjlevurdering, eller fuld delegering, hvorved partnerlandet efter en forudgående søjlevurdering kan gennemføre foranstaltningen ved hjælp af sine egne vurderede systemer og procedurer uden Kommissionens forudgående kontrol af partnerlandets gennemførelse af foranstaltningen.

Der vil også blive anvendt budgetstøtte.

Der vil til blandingsinstrumenter blive anvendt innovative finansielle instrumenter, herunder i partnerskab med Den Europæiske Investeringsbank (EIB), medlemsstaternes finansielle institutioner og andre internationale finansielle institutioner. Det påtænkes også at anvende trustfonde.

Intern kontrolstruktur

Den interne kontrol/forvaltningsprocedure er udformet således, at den giver rimelig sikkerhed for opfyldelse af målene om effektivitet i indsatsen, regnskaberne pålidelighed og overholdelse af alle relevante bestemmelser og procedurer

Effektivitet

For at sikre, at tiltagene er effektive og virkningsfulde (og for at afbøde det høje risikoniveau i det eksterne bistandsmiljø) vil forvaltningstjenesterne – ud over alle elementerne i den samlede strategiske politiske planlægningsproces, det interne revisionsmiljø og andre krav i de interne kontrolstandarder – fortsat have et skræddersyet regelsæt for bistandsforvaltning under alle instrumenter, som vil omfatte:

- overdragelse af forvaltningen af størstedelen af den eksterne støtte til EU-delegationerne på stedet
- en klar og formaliseret finansiell ansvarsfordeling (fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede (generaldirektør)) ved subdelegation fra den ved

subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede (direktør) i hovedsædet til delegationslederen

- regelmæssige rapporter fra EU-delegationerne til hovedsædet (rapporter om forvaltning af ekstern bistand), herunder delegationslederens årlige revisionserklæring
- et omfattende uddannelsesprogram for personalet både i hovedsædet og EU-delegationerne
- betydelig støtte og vejledning mellem hovedsædet og EU-delegationerne (herunder via internettet)
- regelmæssige kontrolbesøg til delegationer hver 3.-6. år
- en metode til styring af et projekts og programs livscyklus, herunder: kvalitetsstøtteredskaber til udformning af foranstaltningen, gennemførelsesmetode, finansieringsmekanisme, forvaltningssystem, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere m.m., program- og projektförvaltning, kontrol- og rapporteringsredskaber med henblik på en effektiv gennemførelse, herunder regelmæssig ekstern projektkontrol på stedet, og omfattende evaluerings- og revisionskomponenter. Forenkling vil blive tilstræbt ved udvidet brug af forenklede omkostningsmodeller og gensidig tillid til partnerorganisationers revision. Der vil fortsat blive anvendt risikodifferentieret kontrol i overensstemmelse med de underliggende risici.

Regnskabsaflæggelse og bogføring

Forvaltningstjenesterne vil fortsat følge de højeste standarder for bogføring og regnskabsaflæggelse ved anvendelse af Kommissionens omkostningsbaserede regnskabssystem (ABAC) samt specifikke redskaber vedrørende ekstern bistand, såsom det fælles Relexinformationssystem (CRIS) og dets efterfølger (OPSYS).

Hvad angår overholdelsen af relevante lovgivnings- og procedureregler, beskrives metoderne til kontrol af overholdelsen i afsnit 2.3 (foranstaltninger til at bekæmpe svig og uregelmæssigheder).

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Det operationelle samarbejds miljø inden for rammerne af dette instrument er kendetegnet af risici for ikke at opfylde instrumentets mål, mangelfuld finansiel forvaltning og/eller manglende efterlevelse af de gældende regler (fejl i forbindelse med lovlighed og formel rigtighed) forbundet med:

- manglende økonomisk/politisk stabilitet og/eller naturkatastrofer, hvilket kan medføre vanskeligheder og forsinkelser i interventionernes udformning og gennemførelse, især i sårbare stater
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i partnerlande, hvilket kan medføre vanskeligheder og forsinkelser i interventionernes udformning og gennemførelse
- geografisk spredte projekter og programmer (som dækker forholdsvis mange stater/territorier/regioner), hvilket kan skabe logistiske/ressourcemæssige udfordringer for overvågningen – især ved opfølgning på foranstaltninger gennem kontrol på stedet

- de meget forskelligartede potentielle partnere/modtagere med deres forskellige interne kontrolstrukturer og kapaciteter, hvilket kan betyde, at Kommissionens ressourcer til at støtte og overvåge gennemførelsen bliver fragmenterede og dermed mindre effektive
- en beskednen mængde af data og data af ringe kvalitet om resultaterne og virkningen af gennemførelsen af ekstern bistand i partnerlande, hvilket kan stå i vejen for Kommissionens evne til at aflægge rapport om og stå til ansvar for resultaterne.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Omkostningerne til intern kontrol/forvaltning udgør ca. 4 % af det skønnede årlige gennemsnitlige beløb på 12,78 mia. EUR, der er afsat til de samlede (operationelle + administrative) forpligtelser i udgiftsporteføljen, der finansieres over EU's almindelige budget og Den Europæiske Udviklingsfond i perioden 2021-2027. Beregningen af omkostningerne til kontrol vedrører kun Kommissionens omkostninger og omfatter ikke medlemsstater og bemyndigede enheder. Bemyndigede enheder kan tilbageholde op til 7 % til forvaltning af midlerne, som delvis kan benyttes til kontrolformål.

I disse forvaltningsomkostninger er medtaget al personale i hovedsæder og delegationer, infrastruktur, rejser, uddannelse, overvågning, evaluering og revisionskontrakter (herunder dem, der iværksættes af støttemodtagere).

Andelen af forvaltningsaktiviteter/operationelle aktiviteter kan reduceres over tid inden for rammerne af det nye instruments forbedrede og forenkede ordninger med udgangspunkt i de forandringer, der vil blive resultatet af den nye finansforordning. Disse forvaltningsudgifter sikrer navnlig, at de strategiske mål nås, at midlerne anvendes effektivt, og at der træffes solide og omkostningseffektive forebyggende foranstaltninger og foretages anden kontrol for at sikre en lovlige og korrekt anvendelse af midlerne.

Selv om det fortsat vil blive tilstræbt at forbedre arten og omfanget af forvaltningsaktiviteterne og kontrollen med overholdelsen af reglerne, er der tale om udgifter, der er nødvendige for effektivt at nå målene for instrumenterne med en minimal risiko for, at reglerne ikke overholdes (en resterende fejlprocent på under 2 %). Disse udgifter vurderes til at være betydeligt lavere end de potentielle tab, der ville kunne opstå, hvis den interne kontrol på dette højrisikoområde fjernes eller reduceres.

Forventet risikoniveau ved manglende overholdelse af gældende regler.

Målet for dette instrument er at holde risikoen for manglende overholdelse af reglerne (fejlprocenten) i på det hidtidige niveau, som (på et flerårigt grundlag efter alle planlagte kontroller og korrektioner af afsluttede kontrakter) svarer til en netto-restfejlfrekvens på under 2 %. Det har traditionelt betydet, at den skønnede fejlprocent har ligget på 2-5 % ved et årligt tilfældigt udsnit af transaktioner, som Den Europæiske Revisionsret har undersøgt nærmere med henblik på den årlige revisionserklæring. Kommissionen mener, at det er den lavest mulige risiko for manglende overholdelse af gældende regler i forbindelse med det højrisikomiljø, der opereres i, og under hensyntagen til den administrative byrde og den nødvendige omkostningseffektivitet ved kontrollen af overholdelsen af reglerne. Hvis der

konstateres svagheder, vil der blive truffet målrettede korrigerende foranstaltninger for at sikre minimumsfejlprocenter.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

I lyset af højrisikomiljøet er det nødvendigt, at der i systemerne tages højde for, at der temmelig hyppigt kan ske fejl, hvad angår overholdelsen af reglerne (uregelmæssigheder) i forbindelse med transaktioner, og at indbygge en høj grad af kontrol, som så tidligt som muligt i betalingsproceduren forhindrer, påviser og korrigerer fejl. Det betyder i praksis, at der i overensstemmelseskontrollen vil være fokus på omfattende forudgående kontrol forestået af både eksterne revisorer og Kommissionens medarbejdere på stedet forud for de endelige projektudbetalinger (der udføres dog fortsat visse efterfølgende kontroller og revisioner); denne forudgående kontrol rækker langt ud over de obligatoriske finansielle foranstaltninger, der er fastlagt i finansforordningen. Rammen for overholdelsen af reglerne består bl.a. af følgende væsentlige komponenter:

Forebyggende foranstaltninger

Obligatoriske grundkurser om svig for bistandsforvaltende personale og revisorer

Vejledning (bl.a. via internettet), herunder eksisterende procedurehåndbøger, såsom DEVCOs Companion og Financial Management Kit (til gennemførelsespartnerne)

Forudgående vurdering for at sikre, at de myndigheder, der forvalter de relevante midler under både fælles og decentraliseret forvaltning, har truffet passende foranstaltninger til forebyggelse og konstatering af svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler

Forudgående screening af, hvilke mekanismer til bekæmpelse af svig der er til rådighed i partnerlandet, som led i vurderingen af støtteberettigelseskriteriet "forvaltning af offentlige finanser" med henblik på modtagelse af budgetstøtte (dvs. aktiv forpligtelse til at bekæmpe svig og korruption og sikre kompetente inspektionsmyndigheder, tilstrækkelig retlig kapacitet og effektive indsats- og sanktionsmekanismer)

Foranstaltninger til konstatering og korrigering af fejl

- forudgående transaktionskontrol forestået af Kommissionens personale
- revisioner og verifikationer (både obligatoriske og risikobaserede), bl.a. ved Den Europæiske Revisionsret
- efterfølgende kontrol (risikobaseret) og tilbagebetalinger
- indstilling af EU-finansieringen i alvorlige tilfælde af svig, herunder storstilet korruption, indtil myndighederne har truffet passende foranstaltninger til at rette op på og forhindre denne type svig fremover
- systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES)
- suspension/ophævelse af kontrakt
- udelukkelsesprocedure

De pågældende tjenesters strategier for bekæmpelse af svig, som jævnligt revideres, vil blive tilpasset efter behov, når Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig er blevet offentliggjort, for bl.a. at sikre

- at de systemer, der benyttes ved anvendelse af EU-midler i tredjelande, gør det muligt at indhente relevante data til brug for risikostyringen af svig (f.eks. konstatering af dobbeltfinansiering)

- at der om nødvendigt nedsættes netværksgrupper og indføres hensigtsmæssige IT-værktøjer, der er specielt egnede til at analysere tilfælde af svig i relation til sektoren for ekstern bistand.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Budgetpost VI. Naboområder og verden	OB/IOB ⁹³	fra EFTA-lande ⁹⁴	fra kandidatlande ⁹⁵	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
VI	15 01 01 Udgifter til støttefunktioner til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde	IOB.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
VI	15 02 01 Geografisk samarbejde med lande og regioner uden for EU	OB	JA	JA	JA	JA
VI	15 02 02 Tematiske interventioner	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
VI	15 02 03 Foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
VI	15 02 04 Stødpude til nye udfordringer og prioriteter	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁹³ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁹⁴ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁹⁵ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	VI	Budgetpost VI. Naboområder og verden
--	-----------	--------------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Aktionsbevillinger (opdelt efter de under afsnit 3.1 anførte budgetposter) ⁹⁶	Forpligtelser	(1)	10 735,497	11 013,405	11 408,197	11 938,063	12 630,804	13 527,578	14 619,798		85 873,342
	Betalinger	(2)	1 460,701	3 419,496	5 288,668	7 159,359	8 903,375	10 178,560	11 279,598	38 183,585	85 873,342
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁹⁷	Forpligtelser = betalinger	(3)	447 475	456 425	465 553	474 864	484 362	494 049	503 930		3 326,658
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	= 1 + 3	11 182,972	11 469,830	11 873,750	12 412,927	13 115,166	14 021,627	15 123,728		89 200,000
	Betalinger	= 2+ 3	1 908,176	3 875,921	5 754,221	7 634,223	9 387,737	10 672,609	11 783,528	38 183,585	89 200,000

⁹⁶ Disse aktionsbevillinger vil sammen med dem for IPA III også omfatte garantien for foranstaltninger udadtil, som vil støtte foranstaltninger under EFSD+, makrofinansiel bistand og lån til tredjelande på grundlag af Rådets afgørelse 77/270/Euratom med et foreslået beløb på op til 60 mia. EUR, hvoraf 14 mia. EUR er tænkt til dækning af makrofinansiel bistand i form af lån.

⁹⁷ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	VII	"Administration"
--	------------	-------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Menneskelige ressourcer	266 098	266 098	266 098	266 098	266 098	266 098	266 098		1 862,688
Andre administrationsudgifter	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958		244,703
Bevillinger I ALT under UDGIFTSSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056		2 107,391

i mio. EUR (tre decimaler)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	11 484,028	11 770,886	12 174,806	12 713,983	13 416,222	14 322,683	15 424,784	91 307,391
	Betalinger	2 209,232	4 176,977	6 055,277	7 935,279	9 688,793	10 973,665	12 084,584	38 183,584
									91 307,391

3.2.2. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	266,098	266,098	266,098	266,098	266,098	266,098	266,098	1 862,688
Andre administrationsudgifter	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958	34,958	244,703
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056	301,056	2 107,391

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 ⁹⁸ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	353,505	353,505	353,505	353,505	353,505	353,505	353,505	2 474,538
Andre udgifter af administrativ art ⁹⁹	93,970	102,919	112,048	121,359	130,856	140,543	150,424	852,120
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	447,475	456,425	465,553	474,864	484,362	494,049	503,930	3 326,658

I ALT	748,531	757,481	766,609	775,920	785,417	795,105	804,986	5 434,049
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁹⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

⁹⁹ På nuværende tidspunkt er der ikke planlagt støtte til EACEA.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer¹⁰⁰

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	1 019	1 019	1 019	1 019	1 019	1 019	1 019
I delegationer	536	536	536	536	536	536	536
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD¹⁰¹							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet	107	107	107	107	107	107
	- i delegationer	39	39	39	39	39	39
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ¹⁰²	- i hovedsædet	515	515	515	515	515	515
	- i delegationer	3 237	3 237	3 237	3 237	3 237	3 237
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT	5 453	5 453	5 453	5 453	5 453	5 453	5 453

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Opgaverne vil blive de samme som nu (politik, programmering, finans og kontrakter og andre tværgående opgaver)
Eksternt personale	Opgaverne vil blive de samme som nu (politik, programmering, finans og kontrakter og andre tværgående opgaver)

¹⁰⁰ Anvendelse af ressourcer i EU-delegationerne vil skal i overensstemmelse med bestemmelserne i serviceleveranceaftalen mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten af 20. december 2010.

¹⁰¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere ved delegationerne.

¹⁰² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ¹⁰³						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel [...]							

¹⁰³ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.